

OBČANSKÁ KOMISE ZA LIDSKÁ PRÁVA

Mezinárodní organizace pro dohled nad oblastí duševního zdraví

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ pro čtenáře

Psychiatriká profese o sobě tvrdí, že je údajně jedinou autoritou v oblasti duševního zdraví a „chorob“ myslí. Fakta však ukazují na něco jiného:

1. PSYCHIATRICKÉ „PORUCHY“ NEJSOU NEMOCI.

V medicíně existují přísná kritéria pro to, aby se stav dal nazvat nemocí: musí být určena předvídatelná skupina symptomů, příčina těchto symptomů nebo nějaké porozumění jejich fyziologii [funkci]. Nachlazení a horečka jsou symptomy. Malárie a tyfus jsou nemoci. Existence nemocí se prokazuje objektivním důkazem a tělesnými testy. Z lékařského hlediska však nebyla prokázána existence žádné duševní „nemoci“.

2. PSYCHIATŘI SE ZAOBÍRAJÍ VÝHRADNĚ DUŠEVNÍMI „PORUCHAMI“, NIKOLI PROKÁZANÝMI NEMOCEMI.

Zatímco medicína léčí nemoci, psychiatrie se může zabývat jen „poruchami“. Při absenci známé příčiny nebo fyziologie je skupina symptomů pozorovaná u mnoha různých pacientů *poruchou* nebo *syndromem*. V psychiatrii není žádná z jejích diagnóz platně určenou nemocí nebo „chorobou“, všechny z nich jsou pouhými syndromy [či poruchami]. Jak uvádí dr. Thomas Szasz, emeritní profesor psychiatrie: „Neexistují žádné krevní nebo jiné biologické testy, které by byly schopné potvrdit nebo vyvrátit přítomnost duševní nemoci, jako je tomu u většiny tělesných onemocnění.“

3. PSYCHIATRIE NIKDY NEURČILA PŘÍČINU JAKÉKOLI „DUŠEVNÍ PORUCHY“. Hlavní psychiatrické organizace, jako je Světová psychiatrická asociace a americký Národní institut duševního zdraví přiznávají, že psychiatři neznají příčiny ani nevědí, jak vyléčit jakoukoli duševní poruchu nebo

co konkrétně jejich „léčby“ s pacientem dělají. Mají pouze teorie a rozporuplné názory ohledně svých diagnóz a metod, které postrádají jakýkoli vědecký základ. Jak dřívější prezident Světové psychiatrické asociace prohlásil: „Doba, kdy si psychiatři mysleli, že duševně nemocného mohou vyléčit, minula. V budoucnu se duševně nemocní musí se svou nemocí naučit žít.“

4. TEORIE, ŽE DUŠEVNÍ PORUCHY SE ODVOZUJÍ OD „CHEMICKÉ NEROVNOVÁHY“ V MOZKU, JE NEPROKÁZANÁ HYPOTÉZA, NIKOLI FAKT.

Jedna z převládajících psychiatrických teorií (která je klíčová pro prodej psychotropních léků) zní, že duševní poruchy jsou následkem chemické nerovnováhy v mozku. Jako u ostatních psychiatrických teorií neexistuje žádný biologický ani jiný důkaz, který by to prokázal. Zástupce velké skupiny lékařských a biochemických odborníků PhDr. Elliot Valenstein, autor knihy *Vinen je mozek (Blaming the Brain)* říká: „Nemáme k dispozici žádné testy, které by stanovily chemický stav mozku živého člověka.“

5. MOZEK NENÍ SKUTEČNOU PŘÍČINOU ŽIVOTNÍCH PROBLÉMŮ.

Lidé v životě skutečně zažívají problémy a rozrušení, které mohou vyústit v duševní problémy, někdy velmi závažné. Ovšem tvrdit, že jsou způsobeny nevyléčitelnou „mozkovou nemocí“, kterou lze zmírnit pouze pomocí nebezpečných pilulek, je nečestné, škodlivé a často smrtící. Takové léky jsou mnohdy silnější než narkotika a jsou schopny člověka přimět k násilnostem nebo sebevraždě. Zakrývají skutečné životní problémy a oslabují člověka, čímž mu odpírají šanci na skutečné uzdravení a naději do budoucna.

OBČANSKÁ KOMISE ZA LIDSKÁ PRÁVA

*Mezinárodní organizace pro dohled
nad oblastí duševního zdraví*

OBSAH

Úvod: Dohled nad oblastí duševního zdraví	2
Kapitola jedna: Boj za základní práva	5
Kapitola dvě: Ochrana práv dětí	9
Kapitola tři: Odhalování genocidy.....	13
Kapitola čtyři: Právo na informovaný souhlas	19
Kapitola pět: Odhalování zločinného psychiatrického zneužívání	23
Kapitola šest: Dosahování duševního zdraví	27
Deklarace lidských práv pro oblast duševního zdraví	28
CCHR vakci	30
CCHR oceňuje	32
Doporučení	33

ÚVOD

Dohled nad oblastí duševního zdraví

V roce 1969 byla založena Občanská komise za lidská práva (Citizens Commission on Human Rights – CCHR) za účelem vyšetřování a odhalování psychiatrického porušování lidských práv a za účelem očištění oblasti duševního léčení. Psychiatrická teorie v té době již téměř sto let tvrdila, že duchovní záležitosti ani mysl se nedají měřit fyzickými nástroji, a proto neexistují a v léčbě duševních problémů pro ně není místo.

Typická psychiatrická praxe znamenala, že se s pacienty zacházelo jako se zvířaty – byli vystrašení, zbaveni svých základních práv a uskládněni v ponižujících podmínkách. Byli terorizováni elektrošokovou léčbou, často ve formě trestu a bez svého souhlasu. Psychiatrické lobotomie a další

psychochirurgické procedury ničily životy pacientů. Silné neuroleptické (nervy zachvacující) léky způsobovaly nevratná poškození mozku a nervového systému, kvůli němuž začali být pacienti pomalí, apatičtí a méně bdělí.¹ Navíc byli napadáni a sexuálně zneužíváni – vše pod pláštěm „terapie“. Každé tvrzení o vědeckosti byl podvod.

Podívejme se na příběh hollywoodské herečky Frances Farmerové, která se v průběhu šesti let ve 40. letech objevila v 18 filmech, 3 hrách na Broadwayi a 30 velkých rozhlasových pořadech, to vše před

dosažením 27 let věku. Pak, když prošla sérií nepodařených vztahů a stala se závislá na amfetaminech, které brala pro udržení váhy, ji přijali do psychiatrické léčebny ve státě Washington. Znásilnili ji zřízenci, zaměstnanci nemocnice ji prodávali jako prostitutku vojákům z blízké základny, zamykali ji do klece a dávali jí elektrické a inzulínové šoky. Dostala ledové „šokové“ koupele, silné oslabující léky a použili na ní

psychochirurgii. Její kariéra i osobnost byly zničeny.

Na rozdíl od řady lidí Frances Farmerová přežila a byla schopna o svých zážitcích promluvit: „Nikdy se neutěšuje vírou, že ta hrůza je pryč, protože je dnes stejně tak velká a stejně zlověstná jako byla v opovržením hodné éře Bedlamu. [Bedlam – starý blázinec sv. Marie Betlémské v Londýně, nechvalně známý

„...Ale musím vyprávět ty hrůzy tak, jak si na ně vzpomínám, s nadějí pro lidstvo, že by se mohla dát do pohybu nějaká síla, která by navždy osvobodila ty nešťastné bytosti, které jsou pořád ještě uvězněny v zadních odděleních upadajících ústavů.“

– herečka Frances Farmerová, oběť psychiatrického zneužívání, 40. léta

pro brutální zvrhlou léčbu nucenou pacientům.] Ale musím vyprávět ty hrůzy tak, jak si na ně vzpomínám, s nadějí pro lidstvo, že by se mohla dát do pohybu nějaká síla, která by navždy osvobodila ty nešťastné bytosti, které jsou pořád ještě uvězněny v zadních odděleních upadajících ústavů.“

Občanská komise za lidská práva (CCHR) je tou silou.

Inspirovaná humanistou L. Ronem Hubbardem, který identifikoval zločinnost psychiatrickému konání vlastní, když prohlásil: „Nesmí zde existovat žádná

vlivná skupina zaměřená na degradování člověka,“ je dnes CCHR přední mezinárodní organizací pro dohled nad psychiatrií.

Byla založena Scientologickou církví jako nezávislá skupina pro společenskou reformu, jejím spoluzakladatelem se stal dr. Thomas Szasz, emeritní profesor psychiatrie. CCHR je zodpovědná za stovky reforem na celém světě díky tomu, že vypovídala při legislativních jednáních a prováděla vlastní veřejná slyšení o psychiatrickém zneužívání, jakož i spoluprací s médii, s orgány činnými v trestním řízení a veřejnými činiteli.

Tato publikace uvádí některá z vyšetřování, velkých změn a reforem, kterých CCHR pomohla dosáhnout. Díky úspěchům CCHR byly zachráněny tisíce obětí, pacientům byla navrácena jejich zákonná a občanská práva, zákony o duševním zdraví zavedly zákaz svévolného používání elektrošokové léčby a psychochirurgie a zákaz „léčby hlubokým spánkem“ a inzulínových šoků. Bylo dosaženo legislativy, která zajišťuje, že znásilnění pacienta psychiatrem řeší soud v trestním řízení. Byly odškodněny stovky obětí psychiatrie.

Dnešní moc psychiatrů nutit rodiče k podávání velmi nebezpečných psychofarmak dětem nás odsuzuje k prohlubování drogové kultury a rozvratu rodin. Sedmáct milionů dětí na celém světě dostává předepisovaná antidepresiva, která vyvolávají násilnické a sebevražedné chování. To se týká i dětí mladších než jeden rok, kterým se dnes předepisují psychotropní léky. Další miliony dostávají stimulanty silnější než kokain. Úkol CCHR proto nadále zůstává obrovský a její kontrolní role při prevenci porušování lidských práv je o to naléhavější.

Pro řadu obětí psychiatrického zneužívání je CCHR jejich jedinou nadějí, jedinou organizací, která je ochotna naslouchat a která *nepřičítá* jejich vážné stížnosti projevu „bludů“ nebo „duševní nemoci“. Díky práci

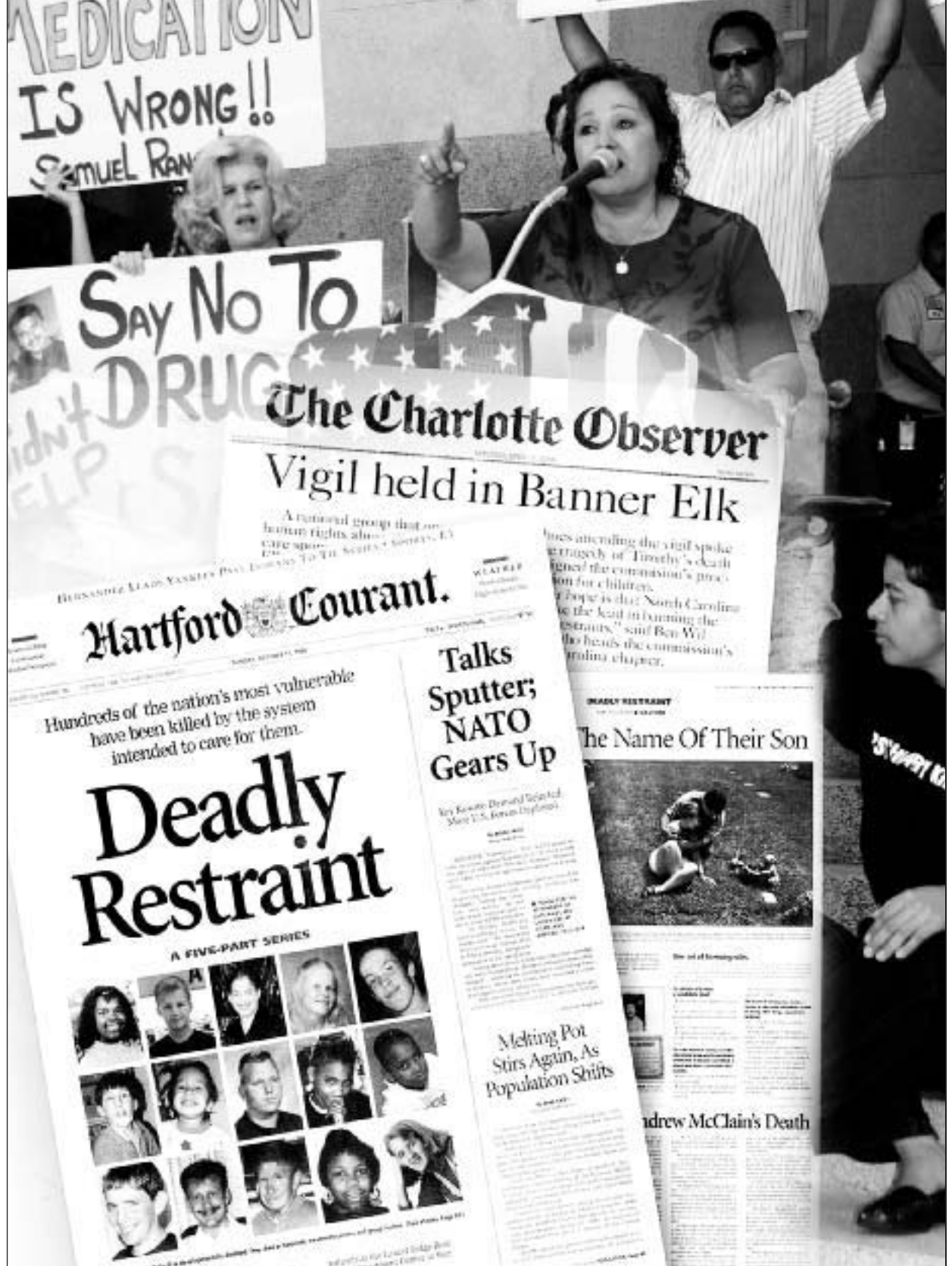

CCHR byl zachráněn bezpočet životů nebo bylo zabráněno osobnímu ponižení a degradaci, které po psychiatrické léčbě následují.

CCHR dnes hrdě pokračuje ve své kontrolní roli, v současnosti s více než 130 pobočkami v 31 zemích – jejichž počet rok od roku roste – v ničem menším než globální boj za důstojnost a slušnost člověka. Její práce, dnes důležitější než kdy předtím, bude dokončena pouze až budou odstraněny podvodné psychiatrické praktiky a psychiatrie bude pohnána k zodpovědnosti za své škodlivé léčby a porušování lidských práv.

S úctou

Jan Eastgateová, prezidentka
Citizens Commission on
Human Rights International

CCHR od samého počátku usiluje o to, aby se proti psychiatrickému porušování občanských práv používalo právo ve svém plném rozsahu a aby se proti němu vytvořil veřejný tlak prostřednictvím médií. Také se zasazuje o odhalování a důsledné odsouzení zneužívání, kterých je psychiatrie původcem.

KAPITOLA JEDNA

Boj za základní práva

Psychiatrii tím, že vylíčili lidi, které označili za duševně nemocné, jako nebezpečné sobě a ostatním, přesvědčili vlády a soudy, že zbavit tyto osoby jejich svobody je nutné pro bezpečí všech dotčených. Kdekoli psychiatrie v této kampani uspěla, následovala extrémní porušování lidských práv. Jeden obzvláště ohavný pokus dát psychiatrům do rukou kontrolu nad populací se uskutečnil v roce 1956.

V lednu 1956 americký Kongres v tichosti a jednohlasně schválil „Aljašský zákon o duševním zdraví“ navržený a prosazovaný špičkami americké psychiatrie. Tento zákon vyhradil k oplocení čtyři tisíce čtverečních kilometrů půdy na Aljašce, na níž se mělo vybudovat psychiatrické zařízení, do kterého by mohl být z rozhodnutí psychiatra nedobrovolně umístěn jakýkoli člověk.

L. Ron Hubbard, zakladatel scientologického náboženství, připodobnil tento psychiatrický plán k „sibiřskému“ táboru pro duševně nemocné a věc komentoval jako „Sibiř v USA!“. Postavil se do čela koalice členů scientologické církve a organizací ochránců občanských práv, které zahájily intenzivní kampaň proti tomuto plánu na legalizaci masového porušování lidských práv, jejímž výsledkem bylo zamítnutí zákona v americkém Senátu. Dlouhé roky poté se však psy-

chiatrii stále odkazovali na řeč „sibiřského“ zákona jako na jimi upřednostňovanou modelovou legislativu pro nedobrovolnou hospitalizaci.

V roce 1966 přijalo Generální shromáždění Organizace spojených národů Mezinárodní úmluvu o občanských a politických právech. Článek 9 uvádí: „Každý má právo na svobodu a osobní bezpečnost. Nikdo nesmí být svévolně zatčen nebo zadržen. Nikdo nesmí být zbaven svobody kromě případů, kdy se tak stane na základě zákona a ve shodě s řízením, jež je stanoveno zákonem.“

V roce 1969 byl maďarský emigrant Viktor Győri uvězněn v ústavu, svléknut do naha, držen proti své vůli v izolaci a přinucen podstoupit elektrošok. CCHR zakročila a dosáhla Győriho propuštění, když určila, že byl diagnostikován jako „schizofrenik s paranoidními tendencemi“ jednoduše proto, že neuměl mluvit anglicky.

CCHR byla založena krátce na to a právě na těchto principech. A tak se jedním z jejích nejdůležitějších posláních stala ochrana lidí před psychiatrickými zákony umožňujícími snadné omezení či zbavení osobní svobody.

V roce 1969 byl maďarský emigrant Viktor Győri nedobrovolně umístěn do ústavu ve

státě Pensylvánie, svléknut do naha, držen proti své vůli v izolaci a přinucen podstoupit elektrošok. Bylo mu odmítnuto právo na advokáta. S pomocí maďarského rodáka dr. Szasze bylo zjištěno, že Győri byl diagnostikován jako „schizofrenik s paranoidními tendencemi“ z jediného prostého důvodu – neuměl mluvit anglicky. CCHR dosáhla Győriho propuštění.²

Bez pomoci CCHR by se Győriho hospitalizace stala rozsudkem na doživotí.

ODHALOVÁNÍ PORUŠOVÁNÍ LIDSKÝCH PRÁV:

CCHR je důsledná při pohánění zločinných psychiatrů před orgány spravedlnosti, jak také učinila, když její vyšetřovatelé odhalili vnucované věznění, omezování a drogování pacientů japonskými psychiatry. Vpravo nahoře: ředitel japonské pobočky CCHR Koji Minami svědčí ve prospěch obětí. Několik psychiatrických zařízení bylo uzavřeno, jejich vedoucí psychiatři shledáni vinnými ze zanedbávání péče a odsouzeni k pokutám a trestům odnětí svobody.

Jistému řetězci nemocnic, který si podvodně účtoval za 400 neexistujících pacientů, byla za podvod uložena pokuta ve výši několika miliard jenů.

Úmrtí v psychiatrických zařízeních způsobená omezovacími prostředky

V psychiatrických ústavech umírá bezpočet pacientů všech věkových kategorií v důsledku divokých omezovacích procedur vydávaných za terapii.

CCHR spolupracuje se státními zástupci a zákonodárci na odhalení tohoto kriminálního jednání a na zajištění implementace opatření na ochranu pacientů před ubližováním, které se stalo „normální“ praxí.

Zákonná práva dosažena

Díky práci CCHR bylo dosaženo schválení řady zákonných opatření a předpisů proti svévolnému psychiatrickému věznění a používání násilných omezovacích procedur.

■ 70. až 80. léta: Vyšetřování CCHR vedla k vládnímu vyšetřování velkého počtu státních psychiatrických zařízení v Kalifornii, Illinois, na Havaii, v Michiganu a Missouri, které vyústilo v propuštění administrativních pracovníků a psychiatrů, vyšetřování velkou porotou, uzavření velkých psychiatrických zařízení a k reformám na ochranu práv pacientů.

■ Australská legislativa v 80. letech nařídila, že lidem podstupujícím jakékoli řízení o nedobrovolném přijetí do ústavu musí být poskytnuto právní zastoupení na náklady státu, právo na odvolání a právo předvolávat na svou podporu svědky. A dále, lidé nemohou již být hospitalizováni na základě svého náboženského, kulturního nebo politického přesvědčení a praktik.

■ Federální soud v Kalifornii v roce 1980 rozhodl, že nedobrovolně hospitalizovaní mají právo odmítnout léčbu.³

■ V roce 1993 přidal stát Texas trestní postihy za protiprávní držení pacienta ve zdravotnickém zařízení, kde provinilý psychiatr může čelit až dvěma letům vězení.

■ V roce 1999 pomohla CCHR odhalit ošklivou skutečnost, že jen ve Spojených státech dojde každý rok až ke 150 úmrtím způsobeným omezovacími prostředky a až 10 % obětí jsou děti - některé jen

Национальный Институт Прессы

šestileté.⁴ Byla schválena federální nařízení, která zakazují používání fyzických a chemických (silných psychotropních léků) omezovacích prostředků s cílem pacienty k něčemu přinutit nebo je trestat. Předpisy také nařídily zavedení „národního informačního systému“ a zastavení vládního financování všem zařízením, která se jimi nebudou řídit.⁵

■ V Dánsku CCHR pomohla zajistit propuštění lidí, kteří byli protiprávně a nuceně zadržováni, v některých případech přivazováni k posteli.⁶

■ Po zjištění, že soukromé psychiatrické léčebny v Japonsku násilně vězní a nezákonně omezují pacienty vyššího věku, byla v roce 2000 schválena nařízení zakazující použití fyzických omezovacích prostředků na starých lidech.⁷

■ Americký stát Severní Karolína v roce 2000 schválil zákon o regulaci používání omezovacích prostředků a izolace a zavedl povinný evidenční systém, který postihuje porušování těchto nařízení.

■ V roce 2003 spolupracovala CCHR s dalšími organizacemi při zabránění schválení zákona o nedobrovolné hospitalizaci v Rusku, který by psychiatrům dovolil občany včetně nezletilých libovolně hospitalizovat v psychiatrickém zařízení bez soudního řízení.

OCHRANA LIDSKÝCH PRÁV V RUSKU:

Ruský historik Anatolij Prokopenko prohlásil: „V Rusku dodnes dochází k politickým represím za použití psychiatrických prostředků.“ CCHR tento skandál vynesla na světlo při práci na zkoumání nedobrovolné hospitalizace v této zemi a boji za její zrušení.

Díky úsilí CCHR bylo dosaženo řady zákonných ochranných opatření proti svévolnému psychiatrickému věznění a používání násilných omezovacích procedur.

CCHR pomocí informačních kampaní pomáhá rodičům zveřejňovat pravdu o psychiatrickém zneužívání dětí s vírou, že tím bude pomoheno ostatním rodičům, aby se vyhnuli tragédií.

KAPITOLA DVĚ

Ochrana práv dětí

Důležitou funkcí CCHR je chránit práva rodičů a dětí před psychiatrickým vnučováním a poškozováním. CCHR po celém světě vypovídá před parlamentními a vládními vyšetřovacími výbory o epidemii označování dětí psychiatrickými diagnózami, jejich dopování psychofarmaky a používání experimentální léčby.

Dnes se díky *Diagnostickému a statistickému manuálu duševních poruch (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders – DSM-IV)* Americké psychiatrické asociace (APA) označuje běžné dětské chování – neposednost, vrtění, mluvení bez vyvolání, ztrácení hraček nebo tužek, nedokončování domácích úkolů, nadměrné pobíhání – za duševní poruchu, jako např. syndrom hyperaktivity a snížené pozornosti (Attention Deficit Hyperactivity Disorder – ADHD).

Psychiatrie navzdory naprosté absenci vědeckých důkazů prohlásila, že „poruchy učení“, jako je ADHD, skutečně existují – v důsledku „chemické nerovnováhy“ nebo jiného problému s mozkem dítěte.

Dr. Sydney Walker III, psychiatr, neurolog a autor knihy *Podvod s hyperaktivitou (The Hyperactivity Hoax)*, uvedl: „Hyperaktivita není nemoc. Je to podvod páchaný doktory, kteří nemají tušení, co je s dětmi doopravdy v nepořádku.“⁸

Na základě této diagnózy a dalších lživých psychiatrických dětských diagnóz dnes miliony školáků na celém světě denně užívají předepsané psychiatrické léky, některé spadající do stejné třídy jako narkotika a jiné tak silné, že jsou schopny mladé lidi dohnat ke spáchání násilných skutků a sebevraždy. V důsledku toho se školy v mnoha zemích podobají více psychiatrickým klinikám než vzdělávacím ústavům.

Informace a asistence CCHR celosvětově pomáhá rodičům chránit své děti před lživými psychiatrickými diagnózami a škodlivými léky.

Rodiče vypovídají

Školní psychologové a psychiatři přinutili Patricii Weathersovou z New Yorku, aby svému 10letému synovi Michaelovi podávala léky poté, co dostal diagnózu „ADHD“. Během šesti měsíců se stal nespolečným, přestal se stýkat s dětmi, ztratil chuť k jídlu a nemohl pořádně spát. Když mu léky přestala dávat, Úřad péče o rodinu a dítě ji obvinil ze zanedbávání zdravotních potřeb dítěte. Paní Weathersová si syna udržela ve své péči zajištěním nezávislého lékařského posudku o tom, že jeho problémy se vztahují k lékům a že potřebuje výchovná řešení. CCHR paní Weathersové poskytla pomoc při mediální kampani okolo této hrozné situace. Poté si paní Weathersová založila své vlastní úspěšné internetové

CCHR je „význačnou organizací, oddanou tomu nejcennějšímu... ochraně našich dětí před psychiatrickými léky.“

– dr. Samuel Blumenfeld,
pedagog a spisovatel

Poprvé po 30 měsících mohly děti pocítit štěstí z opětovného objetí a polibků svých rodičů.⁹ Psychiatrická diagnóza byla zdiskreditována.

Jistá matka z Nového Zélandu si přečetla brožuru *Psychiatrie: Zrazování a dopování dětí psychofarmaky*. Napsala: „Přečetla jsem si tuto publikaci... před více než dvěma roky; měla zásadní účinek na náš život. Mému synovi byl tehdy diagnostikován ADHD a začal přes den dostávat lék Ritalin a na večer léky, aby mohl spát... Když jsem si vaši brožuru přečetla, zhrozila jsem se. Co to svému synovi dělám?! Zavolala jsem pak lékařskému specialistovi mého syna, abych zjistila, jaký je jeho názor. Byl povýšený, pohrdavý a arogantní. Naše konverzace skončila ve zlém. Přestala jsem synovi dávat všechny léky... a vyzkoušeli jsme alternativní metody... Můj syn

[dnes] dostává pochvaly za lepší pracovní výsledky a přístup k práci... Obrovské díky za publikaci, která nám změnila život...“

Zajišťování budoucnosti dětí

Kampaně vedené CCHR proti psychiatrickému zneužívání v po-

Výsledkem kampaní CCHR proti psychiatrickému dopování dětí léky byla řada reforem na ochranu dětí a rodičů.

době dopování dětí psychofarmaky vyústily v řadu ochranných reforem, jejichž malý výčet uvádíme:

■ V roce 1999 CCHR odhalila, jak psychiatrické léky a psychologický program „výchova k umírání“ způsobily, že nezletilí Eric Harris a Dylan Klebold zabili při hrůzostrašném střelení na střední škole Columbine v Koloradu 12 studentů a učitele a nakonec sebe. Ve spolupráci s členkou Koloradské státní vzdělávací komise Patricií Johnsonovou byla schválena precedentní rezoluce vyzývající učitele, aby při řešení školních problémů s výukou, pozorností a chováním používali raději tradiční řešení než řešení pomocí léků.¹⁰ To se stalo podnětem pro podobná opatření v dalších zemích.

■ V letech 2000 až 2003 schválilo sedm amerických států – Kolorado, Connecticut, Illinois, Minnesota, Oregon, Texas a Virginie – zákony, které zakazují školám nutit rodiče k podávání psychofarmak dětem nebo vylučovat studenty, pokud jejich rodiče podávání léků odmítnou. Také Texas, Arizona a Utah schválily zákony, které uvádějí, že rodiče nelze obvinít ze zanedbávání zdravotních potřeb dítěte, pokud mu odmítnou podávat psychofarmakum. V současné době chrání děti před vnucovaným

stránky pro rodiče. „Ráda bych poděkovala CCHR. Bez jejich neustálé podpory bych nebyla schopna o svém příběhu informovat veřejnost,“ uvedla.

Stejně tak v Německu pomohla v roce 2000 CCHR „paní S.“

s problémem jejího syna s psychiatrií. Ta napsala: „...Chci velmi poděkovat CCHR za její pomoc, která přišla právě včas. [Můj syn a já] bychom jistě nebyli vlastními silami schopni vyřešit problémy, které v našem životě vyvstaly. Vaše odborná znalost a kompetentnost ve věci psychiatrických léků a psychiatrie, stejně tak jako vaše rada pro boj s naším problémem nám pomohla vnést do tmy světlo. Jsme rádi, že je CCHR na naší straně a pomáhá nám.“

Také v Německu, v roce 2000 odebral úřad Feliz a Mikailovi Erfurtovým dvě děti staré 10 a 14 let s prohlášením, že jejich matka z nich dělá nemocné, protože sama trpí údajnou psychiatrickou poruchou s názvem „Münchhausenův syndrom by proxy (zveličováním zdravotních potíží svých dětí)“. Lékařské záznamy však ukázaly, že obě děti se od narození léčily v univerzitní nemocnici na epilepsii a vzácné metabolické onemocnění. Psychiatrii tuto skutečnost ignorovali a převzali obě děti do psychiatrického zařízení. Rodinu drželi rozdělenou déle než 2 roky. CCHR spolu s lékařem rodině pomáhali v jejím boji a až v roce 2002 soud nařídil, že se děti mají vrátit domů. Starší chlapec uvedl: „Při návratu jsem měl neuvěřitelný pocit. Všichni jsme plakali.“

CCHR přichází na pomoc rodičům, kterým byla protiprávně znemožněna péče o děti nebo byli přinuceni dávat svým dětem psychofarmaka, jako například Feliz Erfurtové z Německa (olevo nahoře), Angele Castillové (nahore vpravo) a Fredu Ehrlichovi.

podáváním psychiatrických léků celkem 10 zákonů v 9 státech.

■ Několik zákonů také zakazuje úřadům péče o rodinu a dítě odebrat rodičům děti z péče nebo na rodiče podávat trestní oznámení, když odmítnou dětem podávat psychiatrické léky.

■ Veřejná informační kampaň CCHR týkající se rostoucího počtu evropských dětí, kterým byly podvodně diagnostikovány „poruchy učení“ a začaly jim být podávány léky, vedla k předání důkazů Parlamentnímu shromáždění Rady Evropy, což podnítilo šetření tohoto problému. Zpráva Parlamentního shromáždění Rady Evropy v roce 2002 doporučila, aby se nad „diagnostikováním a léčením těchto poruch“ vykonávala „přísnější kontrola“. Také bylo doporučeno provedení rozsáhlejšího výzkumu alternativních forem léčení, jako například změnou stravy.¹¹

■ V roce 2003 ve Velké Británii varoval Úřad pro kontrolu léčiv lékaře, aby nepředepisovali určitá antidepresiva osobám mladším 18 let kvůli tomu, že vyvolávají sebevražedné sklony. Následně před používáním těchto léků u dětí varovaly také australské, kanadské a evropské úřady.

■ V březnu 2004 vydal americký Úřad pro kontrolu potravin a léků (Food and Drug Administration – FDA) veřejné varování, že antidepresiva typu selektivní inhibitor zpětného vychytávání serotoninu (SSRI) mohou vyvolat hostilitu (sklon k nepřátelství a agresivitě) a sebevražedné chování u dětí a dospělých.

■ V září 2004 se konalo první z řady jednání podvýboru pro energie a obchod americké Sněmovny reprezentantů, zaměřených na používání těchto antidepresiv u dětí a mládeže. Došlo také k šetření rozhodnutí FDA nedat k dispozici výsledky studie, které ukazovaly, že dané léky nejsou možná o nic účinnější než cukrové tablety a že děti po nich mohou začít mít akutní sebevražedné sklony. Následovalo jednání poradního shromáždění FDA, při kterém desítky rodičů vypovídaly o tom, že tyto léky způsobily sebevraždu jejich dětí. Výbor doporučil jako první a okamžitý krok umístit na obaly SSRI jasné zvláštní varování zdůrazňující skutečnost, že tyto léky mohou zapříčinit sebevraždu.

CCHR pokračuje v dalším informování o tomto problému, neboť zmíněné varování nezmění nic na tom, že děti umírají, zabíjejí nebo se z nich kvůli těmto a dalším psychiatrickým lékům stávají závislí. Jejich budoucnost bude zajištěna, pouze až dojde ke zrušení podvodných diagnóz „duševních poruch“ a zákazu nebezpečných psychotropních léků.

Ricardo Rocha (uprostřed) na výstavě CCHR o psychiatrii, Los Angeles.

„Jsme CCHR hluboce vděční...“

Ricardo Rocha,
investigativní novinář, Mexiko

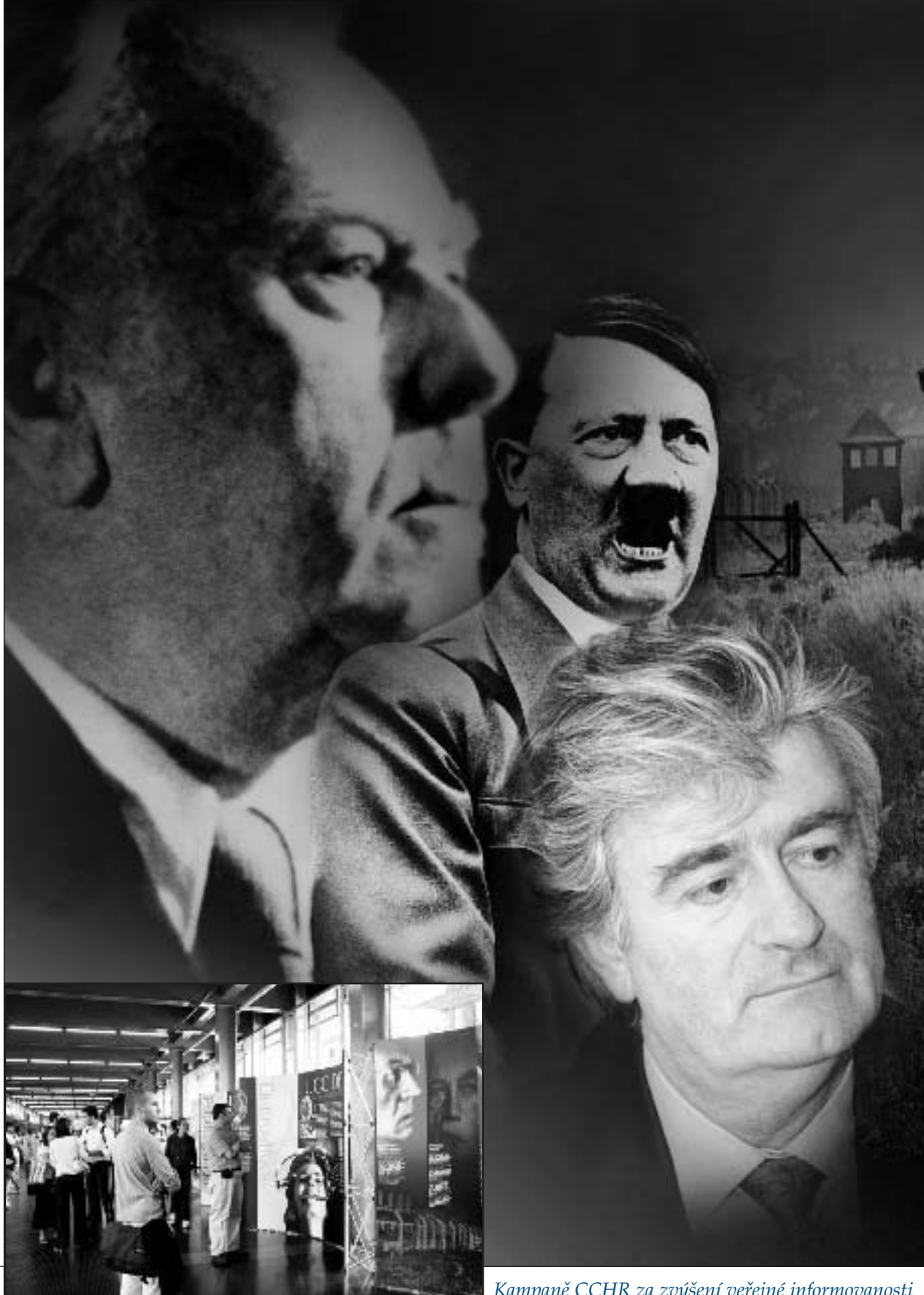
„CCHR mi pomohla pochopit velký problém v případě dětského užívání léků. Věděl jsem, že je to velký problém v USA, a přiznám se, na začátku jsem si nemyslel, že tento problém v Mexiku existuje ve velké míře. Začali jsme s šetřením a objevil jsem narůstající problém v Mexiku... Na celém světě existují obrovské laboratoře a obrovský obchodní potenciál pro drogy – legální drogy. Jsem naprosto přesvědčen, že před sebou máme jednu z největších zkoušek pro budoucí generace našich dětí.“

ThDr. Bob Simonds,
prezident americké Národní asociace
křesťanských pedagogů (National Association of
Christian Educators)

„Jsme CCHR hluboce vděční nejen za vedení boje za zastavení zločinného psychiatrického zneužívání školáků, ale také za to, že slouží jako katalyzátor všech náboženských, rodičovských a lékařských organizací a skupin při boji proti tomuto zneužívání. Bez působivého výzkumu a kreditu CCHR by tyto skupiny nemohly zdaleka být tak efektivní.“

Ctihodný Raymond N. Haynes,
představitel státu Kalifornie

„CCHR je proslulá svou dlouhodobou prací zaměřenou na ochranu před nepatřičným nálepkováním a drogováním dětí... Přispění, která Mezinárodní občanská komise za lidská práva učinila na místní, národní a mezinárodní úrovni ve prospěch záležitostí z oblasti duševního zdraví, jsou neocenitelná a odrážejí organizaci oddanou nejvyšším ideálům o službách v oblasti duševního zdraví.“

Kampaně CCHR za zvýšení veřejné informovanosti odhalují psychiatrickou ideologii rasové čistoty, která byla použita Hitlerem při nacistickém programu eutanazie a později pro ospravedlnění politiky etnických čistek na Balkáně. Vlevo: Veřejná výstava CCHR o psychiatrii v italském Turínu.

KAPITOLA TŘI

Odhalování genocidy

Dne 20. listopadu 1945 prohlásil americký žalobce Robert Jackson před Mezinárodním válečným tribunálem při procesu s nacistickými lékaři: „Špatnosti, které se snažíme odsoudit, byly tak promyšlené, natolik zhoubné a tak ničivé, že tato civilizace nemůže tolerovat jejich ignorování, protože jejich opakování nemůže přežít.“¹²

I když se psychiatrie pokusila vymazat jakékoli spojení mezi sebou a rasovou genocidou nacistického holocaustu, neotřesitelným faktem je, že psychiatrie zplodila „eugeniku“ téměř tři desetiletí před příchodem nacistů k moci v roce 1933. Historické důkazy ukazují, že to byla psychiatrie, kdo z nacistů udělal masové vrahy. A její ideologie pokračovala ve vytváření katastrofických společenských a politických otřesů po celém světě, kdy stála v pozadí jihoafrického apartheidu, ruských politických gulagů, bosenských a kosovských konfliktů, italských blázců ve stylu koncentračního tábora a dnes hraje rozhodující roli v nárůstu globálního terorizmu.

Díky výzkumu a publikacím CCHR je však dnes celý svět schopen pochopit a rozpoznat odporné psychiatrické ideologie, které tyto hrůzy vyvolaly, a zabránit jejich opakování.

Německo – temná minulost psychiatrie

Německá pobočka CCHR provedla rozsáhlý výzkum, který došel k jednoznačnému závěru, že špičky německé psychiatrie poskytly Hitlerovi a nacistické vládě „vědecké“ odůvodnění i hybný moment k ničení „života, který není žití hoden“.

Položily základ pro holocaust tím, že se staly hlavními tvůrci a přispěvateli ke sterilizačnímu zákonu z roku 1933 a k zákonu o čistotě rasy z roku 1935, které se staly umíráčkem pro židy a „podřadné“ lidi, kteří zemřeli v koncentračních táborech.

Němečtí psychiatři vytvořili tzv. centrálu „T-4“ pro vyhlazení „bezcného života“ a v roce 1939 začali používat duševně nemocné pacienty pro testování sprch pro masové zplynování lidí a zvláštních spalovacích pecí na odstranění jejich zbytků – dva roky

předtím, než konference o konečném řešení rozhodla o zahájení holocaustu. Zatímco v roce 1939 žilo v německých psychiatrických ústavech 320 000 pacientů, v roce 1945 jich bylo na živu pouhých 40 000, tj. 12,5 %. Psychiatři se v té době nezdráhali chlubit, že vyhlazení „nečistých“ židů a dalších podobně označených bylo celou dobu jejich plánem a že Hitler je pouze vykonavatelem. Ernst Rüdin, psychiatr, který pomohl prosazení vyhlazovacích snah a spoluautor sterilizačního zákona, v roce 1944 hrdě prohlásil: „Jen díky Führerovi se náš třicetiletý

Díky výzkumu a publikacím CCHR je dnes celý svět schopen pochopit a rozpoznat odporné psychiatrické ideologie, které tyto hrůzy přivodily, a zabránit jejich opakování.

Nalézání nacistických psychiatrů

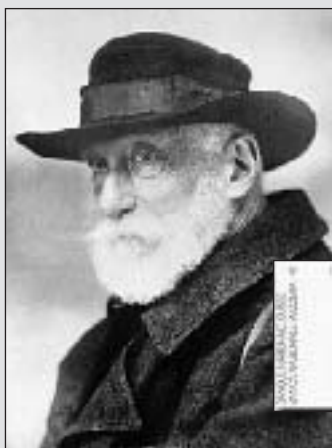

HEINRICH GROSS:

V roce 1978, poté, co CCHR objevila, že tento nacistický psychiatr nadále pracuje v jednom z největších psychiatrických ústavů v Rakousku, a odhalila

jeho válečné zločiny (vraždění ústavních dětí), rezignoval.

AUGUST FOREL:

Osm měsíců poté, co CCHR informovala svět o tom, že portrét Augusta Forela (předchůdce nacistické psychiatrie) se nachází na švýcarské měně, došlo k jeho odstranění.

HEINRICH HARRER:

CCHR odhalila, že vysoce postavený výkonný pracovník „Světové psychiatrické konference“ Heinrich Harrer byl členem SS a v roce 1980 si vynutila jeho rezignaci.

sen, sen o použití rasové hygieny na společnost, opravdu uskutečnil.“

Navzdory své aktivní roli při zabíjení se psychiatrům podařilo uniknout spravedlnosti a pozornosti veřejnosti. Před Norimberským válečným tribunálem byli odsouzeni pouze čtyři psychiatři. Ostatní se v tichosti vytrahovali, aby následně obnovili své pozice v německých psychiatrických ústavech, Světové federaci pro duševní zdraví (WFMH) nebo jinde ve zdravotnictví. Když CCHR a další organizace o této ironii v 90. letech informovaly veřejnost, prezident Německé společnosti psychiatrů Johann Meyer-Lindenberg potvrdil, že je pravdou, že se oběti často „musely setkat se stejnými lidmi, kteří jim způsobili jejich muka“.

V roce 1978 bylo odhaleno, že nacistický psychiatr Heinrich Gross pracuje v největším psychiatrickém zařízení v Rakousku a že působí jako „soudní znalec v oboru psychiatrie“. Když CCHR informovalo o jeho účasti na zabíjení dětí v průběhu II. světové války, byl Gross donucen rezignovat. V dubnu 2000 byl trestně obviněn z vraždění dětí, avšak posudek jeho psychiatrických kolegů uvedl, že trpí „demencí“, a proto byl shledán nezpůsobilým k absolvování soudního řízení.

V roce 1980 si CCHR spolu se svými spojenci vynutila rezignaci bývalého člena SS Heinricha Harrera z „organizačního výboru“ „Světové psychiatrické konference“. Harrer během války dával injekce s tekutinou z prasečích mozků do mozků lidí za bizarního odůvodnění, že by to mohlo „zlepšit jejich inteligenci“.

V roce 1997 odhalila CCHR Švýcarsko, že líc 1000frankové bankovky byl ozdoben jedním ze zakladatelů ideologie, která zplodila nacizmus – švýcarsko-německým psychiatrem Augustem Forelem. O osm měsíců později byla Forelova tvář z měny odstraněna.

Dvacet let hloubkového výzkumu CCHR a shromažďování dokumentace vyústilo ve vydání nadšeně přijaté knihy *Psychiatři: Muži za Hitlerem* (v českém jazyce vydána jako *Muži za Hitlerem – architekti hrůzy*), kvůli níž prezident Německé společnosti psychiatrů napsal ministru

Hendrik Verwoerd

vnitru s žádostí o jeho pomoc při umlčení CCHR – samozřejmě bezúspěšně.

Jihoafrická republika

Pobočka CCHR v Jihoafrické republice při vyšetřování pracovních táborů duševního „zdraví“ v 70. letech zjistila, že stejná psychiatrická ideologie, která vytvořila základy pro holocaust, zplodila ohavnou politiku apartheidu. Hendrik Verwoerd, který vyučoval to, co sám nazýval aplikovanou psychologií, byl hlavním architektem apartheidu v době, kdy byl ministrem pro vzdělávání a záležitosti domorodců, a v letech 1958 až 1964 jako premiér země. Verwoerd studoval ve 20. letech na německých univerzitách, tedy v době, kdy němečtí psychiatři dokončovali

své myšlenky o rasové čistotě. Verwoerd byl tak nadšen Německem, že jej soud po II. světové válce obvinil z napomáhání německé propagandistické mašinérii. Když známe tyto souvislosti, není nijak překvapivé, že jeho koncepce apartheidu vyznívá podobně jako hlavní rasistický plán nacistů.

Členové Scientologické církve a CCHR objevili, že desetitisíce černochů byly uvězněny v opuštěných dolech předělaných na psychiatrické tábory. Zde dostávali nadměrné dávky léků a byli bez anestetik vystavováni bolestivým elektrošokům. Byli pronajímáni firmám na neplacenou práci, kdy pod pláštíkem „průmyslové terapie“ vyráběli ramínka, kartáče, rohožky, prostěradla a další věci. Psychiatři zodpovědní za tuto věc byli tímto prvním odhalením jejich skrytých otročských táborů šokováni a přesvědčili vládu, aby novelizovala zákon o duševním zdraví tak, aby se z podávání zpráv o podmínkách v psychiatrických léčebnách nebo jejich fotografování stal trestný čin. CCHR, která nesouhlasila s omezováním práva na

První premiér apartheidu, psycholog Hendrik Verwoerd (nahore vlevo) studoval ve 20. letech eugeniku na německých univerzitách. Umožnil nástup apartheidu a vykořisťování desetitisíců jihoafrických černochů psychiatry v opuštěných hornických táborech. CCHR v roce 1997 předala důkazy o psychiatrickém zneužívání v době apartheidu Komisi pravdy a smíření Jihoafrické republiky (vlevo).

Jovan Rasković

Radovan Karadžić

Slobodan Milošević

Členové Rady Evropy po prozkoumání materiálů CCHR podepsali rezoluci, která označila psychiatry Karadžiče a Raskoviče za strůjce etnických čistek v Kosovu a Srbsku. Rezoluce vyzvala členské státy k prostudování informací, které k problému poskytla CCHR.

svobodu projevu tímto diktátorským zákazem, vystoupila s touto věcí mimo Jihoafrickou republiku a své důkazy předložila Světové zdravotnické organizaci (WHO). WHO na to reagovala vyšetřováním psychiatrických táborů a v roce 1983 publikovala svou zprávu. Ta potvrdila údaje a nálezy CCHR a odsoudila používání pacientů na neplacenou práci: „Tato situace nemá v dějinách ani současném stavu psychiatrické péče obdoby, zcela určitě však má obdobu ve vlastnění otroků a obchodování s otroky.“

CCHR v roce 1997 předložila Komisi pravdy a smíření Jihoafrické republiky (South African Truth and Reconciliation Commission) svědectví o zločinech páchaných psychiatry a psychology v temné době rasové segregace. Psychologická společnost Jihoafrické republiky po konfrontaci s nezpochybnitelnými důkazy nakonec musela připustit, že psychologické studie byly zaměřeny na diskreditování černochů jako intelektuálně podřadných. Následně, v roce 1998, bylo požadováno zavedení zákonů, které by zrušily veškeré rasistické psychologické testy.

V roce 2001 odvolala nová jihoafrická vláda zákon z doby apartheidu, který zakazoval fotografování psychiatrických zařízení nebo hlášení zneužívání v nich probíhajících, jehož zavedení bylo v roce 1976 podníceno psychiatry a jejich spojenci z vlády s cílem zastavit CCHR. Psychiatrie se již nemůže skrývat před nezbytným vnějším dohledem.

Balkán

Francouzská pobočka CCHR také provedla rozsáhlý výzkum etnických čistek v Bosně a Kosovu, protože, i když se o tom obvykle nemluví, rasové konflikty jsou běžně způsobeny třetí stranou, o níž válčící strany nemají povědomí. CCHR

desetitisíce lidí a více než milion zůstal bez přístřeší, stály stejné psychiatrické teorie. Původci války byli světu známi jako politici. Nebylo však všeobecně známo, že jak Jovan Rasković, zakladatel ultranacionalistické Sociálně-demokratické strany, tak i Radovan Karadžić, vůdce v době války, byli také psychiatři. Stejně tak nebylo známo, že Slobodan Milošević, v době války srbský prezident, byl po 25 let Karadžičovým pacientem. Poté, co Rasković zemřel a Karadžić se začal skrývat (dnes je na seznamu hledaných osob OSN a má být souzen za zločiny proti lidskosti), udržoval Milošević konflikt proti etnickým menšinám v chodu. Byl zatčen a je souzen před tribunálem pro válečné zločiny v Haagu kvůli své roli při genocidních válkách v Bosně a Kosovu.

V září 1999 podepsali členové Rady Evropy rezoluci, která označila psychiatry za strůjce etnických čistek. Rezoluce vyzvala členské státy, aby „prostudovaly materiál, který byl shromážděn a prozkoumán francouzskou pobočkou Občanské komise za lidská práva“.¹³

Soudobé italské koncentrační tábory

Italská pobočka CCHR vedená lékařem Robertem Cestarim spolu s přestaviteli a členy italského parlamentu prováděla vyšetřování podmínek v psychiatrických ústavech připomínajících koncentrační tábory. Výsledkem bylo nařízení k jejich uzavření.

V dubnu 1991 se CCHR a oficiální představitelé v doprovodu zástupců médií bez ohlášení objevili v jednom z těchto ústavů. Stovky pacientů byly nalezeny nahé, žijící jako zvířata v zamčených pokojích s oprýskanými zdmi a zaneřádnými stoly a židlemi. Postele byly pokryty lidskými výkaly a močí. Personál strkal státní peníze do vlastní kapsy místo jejich použití na péči

o pacienty. Senátor Edo Ronchi uvedl: „Ústavy, které jsem viděl, byly koncentrační tábory... Strom nemůžeme oddělit od ovoce, které plodí, a systém musíme posuzovat podle jeho ovoce. To, co jsem viděl u psychiatrie, mě nemohlo přivést k jinému závěru...“ Během následujících tří let našlo více než 20 dalších „návštěv“ v zapomenutých italských blázincích desetitisíce lidí žijících v podobně špinavých podmínkách. CCHR, jakmile získala důkazy, houževnatě pracovala na uzavření těchto psychiatrických zařízení.

Její snaha byla odměněna v roce 1996, kdy italská vláda vydala rezoluci nařizující uzavření a prodej 97 psychiatrických ústavů.¹⁴ Došlo tak k obnovení důstojnosti zneužívaných a zanedbávaných lidí. Řada z nich se učila číst a psát a dnes jsou schopni vůbec poprvé v životě pracovat a starat se o sebe. CCHR obdržela za svou humanitární práci ocenění v podobě medaile.¹⁵

Spoluzakladatel CCHR dr. Thomas Szasz (vlevo nahoře) se zástupci CCHR přináší důkazy o porušování lidských práv a doporučení pro reformy Radě Evropy a dalším evropským orgánům.

CCHR na celém světě odhaluje psychiatrická zneužívání a upozorňuje na ně veřejné činitele, jak tomu bylo i při této razii v italském ústavu.

Vpravo: Ocenění udělené CCHR Itálie starostou města Garbagnate za její humanitární službu pro společnost.

„Je důležité, aby se zločiny psychiatrie staly známými...“

Simon Wiesenthal,
mezinárodně proslulý lovec nacistů

„Z celého svého srdce oceňuji plán vést otevřenou diskuzi a být aktivně proti porušování lidských práv psychiatrií... Protože i v době, kterou se zabývám já, byli lidé v nemilosti odstraňováni a zaživa pohřbíváni; je důležité, aby se zločiny psychiatrie staly známými a aby bylo učiněno vše potřebné, co se musí udělat, pro jejich zastavení.“

dr. Ben Ngubane,
bývalý ministr pro umění, kulturu, vědu a technologii,
Jihoafrická republika

„Blahopřeji CCHR, že se jí podařilo identifikovat nehumánnost vnucovanou duševně nemocným a k její neúnavné kampani s cílem o tomto problému uvědomit svět. Jako země a vláda budeme spolupracovat s organizacemi jako je CCHR, které usilují o ochranu všech občanů před tím druhem teroru a útlaku, který většina občanů Jihoafrické republiky zažívala v apartheidu.“

V době, kdy neexistovala CCHR, bylo možné na pacientech bez jejich souhlasu svévolně používat brutální ECT a psychochirurgii. V současnosti před těmito a dalšími škodlivými praktikami chrání více než 100 zákonů.

KAPITOLA ČTYŘI

Právo na informovaný souhlas

Mezi lidská práva patří ochrana před krutým, nelidským nebo ponižujícím zacházením a „rovná ochrana zákonem“. Je nepochybné, že hlavní psychiatrické léčebné postupy jsou porušováním lidských práv a před jejich použitím je nutný minimálně informovaný souhlas.

V medicíně, na rozdíl od psychiatrie, do standardu pro informovaný souhlas patří sdělení „podstaty a účelu navrhované léčby nebo zákroku, rizik a prospěšných účinků“ takové léčby a alternativ „bez ohledu na jejich nákladnost nebo na rozsah, do jaké míry jsou léčebné varianty pokryty zdravotním pojištěním“.¹⁶

V době založení CCHR v roce 1969 neměli pacienti vystavení psychochirurgii, elektrošokům a psychiatrickým lékům žádná z práv na informovaný souhlas, kterým se těšili pacienti všeobecné medicíny.

Zatímco v medicíně není možné nikoho nutit, aby podstoupil apendektomii (chirurgické vynětí appendixu) či chemoterapii, psychiatři získali obrovskou moc nejen podrobit občany elektrošokům, farmakoléčbě, v některých zemích dokonce psychochirurgii, ale také

přítom působit tragická tělesná a mentální poškození, a to vše bez možnosti postihu.

Hlavním cílem CCHR je dosáhnout práva na plně informovaný souhlas všech pacientů v systému duševního léčení předtím, než bude možné na nich použít jakoukoli psychiatrickou invazivní a ničivou proceduru.

CCHR je po dlouhou dobu v čele ve vznášení požadavků na úplné zveřejnění vedlejších účinků psychiatrické léčby.

Například elektrošoková terapie (ECT) vyvolává v těle záchvat grand mal (epileptický záchvat) vpuštěním elektrického proudu o napětí 180 až 460 voltů do mozku.

Na rozdíl od chirurgických zákroků na mozku při legitimních tělesných stavech, jako např. nádorech, kdy je

mozek viditelně poškozen, se psychochirurgie pokouší změnit chování pomocí ničení naprosto zdravé mozkové tkáně – řeže jí skalpelem, pálí elektrodovými implantáty a, dnes již méně obvykle, trhá frontální laloky na kousky miniaturním sekáčkem na led. Míra úmrtnosti po psychochirurgii je nejméně 10 %.

Před ochrannými opatřeními, které byly zavedeny díky práci CCHR a jejich spojenců – skupin obětí a obhájců lidských a občanských

„Nikdo nerozumí..., jak přesně ECT působí, ale není pochyb o tom, že ECT způsobuje poškození mozku.“
– Colin Ross, psychiatr

práv –, bylo zcela neuvěřitelně možné svévolně používat elektrošoky a psychochirurgii bez pacientova souhlasu.

Dosažení zákonné ochrany

■ Podařilo se uplatnit práva bývalých 95 pacientů dětské a dorostové psychiatrické léčebny Lake Alice na Novém Zélandu, kteří v 70. letech dostávali elektrošokovou „léčbu“ do nohou, rukou a genitálií, často bez anestetik.¹⁷ CCHR zajistila oficiální vyšetřování, ničivá praktika byla zastavena a „šokové oddělení“ bylo uzavřeno. Od roku 2001 bylo na odškodnění vyplaceno desítkám obětí 6,5 milionu dolarů.¹⁸

■ V 70. letech bylo ve Spojených státech schváleno federální nařízení, které ve federálních institucích zakazuje provádět na věznicích psychochirurgii.

■ V roce 1976 byl v Kalifornii schválen první zákon na ochranu pacientů před vnučovými elektrošoky a psychochirurgií zavádějící informovaný souhlas předtím, než je možné vykonat jakoukoli ECT nebo psychochirurgickou operaci, a zakazující používání těchto barbarských praktik u dětí mladších 12 let. Tato legislativa se stala modelovým zákonem v podstatě přijímaným legislativami celých Spojených států i v jiných částech světa.

V Itálii, rodišti ECT, reagoval v roce 1999 Piemontský parlament na informace CCHR jednohlasným zvolením zákazu použití ECT u dětí, starých lidí a těhotných žen.

■ Při vládním šetření ohledně psychochirurgie vedeného v australském Novém Jižním Walesu v roce 1977 vypovídala zdravotní sestra, která asistovala při těchto brutálních operacích. Popsala je „jako něco z [nacistických] táborů hrůzy“.

Šetření doporučilo proti používání těchto postupů ta nejpřísnější legislativní ochranná opatření, která byla následně zavedena po celé zemi.

■ V letech 1979 až 1983 zavedlo dalších 30 amerických států zákony, které pacientovi dávají právo odmítnout ECT a psychochirurgii. Ve stejné době schválilo dalších 13 států zákony, které, i když specificky neuvádějí psychochirurgii a ECT, dávají psychiatrickým pacientům právo odmítnout jakékoli chirurgické zákroky a léčbu nebo postupy.

■ V 80. letech došlo k zákazu inzulínových šoků v několika australských státech kvůli strašlivým účinkům, které měly na pacienty a o nichž CCHR informovala.

■ V roce 1993 byl v Texasu schválen nejpřísnější zákon proti elektrošokům, který zvýšil spodní věkovou hranici pro ECT na 16 let a nutí psychiatry, aby své pacienty písemně varovali, že ECT může způsobit smrt nebo trvalou ztrátu paměti. Kromě dalších omezení musí psychiatr zajistit pitevní zprávu u každého úmrtí, k němuž došlo během 14 dnů následně po ECT. Nejméně 16 psychiatrických zařízení v Texasu poté přestalo elektrošoky používat.

■ V Norsku bylo v 90. letech dosaženo vládního odškodnění 500 obětí lobotomie ve výši tisíců dolarů za poškození, která touto psychiatrickou procedurou utrpěly.¹⁹

■ V Itálii, rodišti ECT, reagoval v roce 1999 Piemontský parlament na informace CCHR jednohlasným zvolením zákazu použití ECT u dětí,

Guvernérka a zákonodárci státu Texas podepsali v roce 1993 průkopnický zákon o ECT, který zakazuje použití ECT u dětí mladších 16 let a zavádí povinnost hlásit používání ECT, vedlejší účinky a úmrtí.

starých lidí a těhotných žen. V Tuscany byl v roce 2002 schválen místní zákon č. 39, který omezuje použití ECT a psychochirurgie.

■ V lednu 2003 zavedla národní zdravotní rada v Dánsku důslednější kontrolu nad ECT, kdy nařídila povinné hlášení jejího použití.

■ V listopadu 2003 odsouhlasil italský ústavní soud požadavky CCHR a rozhodl, že pacienti musí před výkonem ECT dát „informovaný souhlas“.

CCHR stála více než 10 let v čele boje za dosažení spravedlnosti pro oběti léčby hlubokým spánkem (DST). Vyšetřování vládní královské komise z let 1988 až 1990 vyústilo v radikální reformy. Od té doby došlo k zákazu DST a odškodnění stovek jejích obětí.

V USA, kde 40 % psychiatrů čelí žalobám kvůli zanedbávání péče a každých 48 hodin je uvězněn jeden pracovník z oblasti duševního léčení, pomáhá CCHR při odhalování trestných činů, jako např. v případě Carla Lichtmana (nahoře), psychologa z New Jersey. Lichtman okradl 36 pojišťovacích společností o 3,5 milionu dolarů účtováním za terapeutická sezení, k nimž nikdy nedošlo.

KAPITOLA PĚT

Odhalování zločinného psychiatrického zneužívání

Sexuální zneužívání emocionálně křehkých pacientů vyvolává rostoucí pobouření nad psychiatry a psychology – a tradičně vidíme minimum pachatelů pohnaných k zodpovědnosti, neboť je často chrání jejich kolegové. Pádým argumentem je, že ohromujících 10 % „profesionálů“ z oblasti duševního léčení připouští sexuální zneužívání jak dospělých tak dětských pacientů. Podle jedné studie toto číslo může dosahovat až 25 %.

CCHR odhaluje hrůzné zločiny a zasazuje se za nekompromisní použití spravedlnosti u praktiků z oblasti duševního zdraví, kteří znásilní nebo sexuálně zneužijí svou pacientku či pacienta, ale s cílem zlehčit své zločiny se schovávají za svou roli terapeutů.

CCHR také v průběhu vyšetřování stížností pacientů objevila rozsáhlá podvodná schémata v oblasti péče o duševní zdraví, jako například:

- Účtování zdravotním pojišťovněm za sexuální zneužívání pacientek a nazýváním to „terapií“.
- Účtování si za léčbu pacienta, který je v komatu.
- Poskytování sezení „skupinové terapie“, které se sestávaly z podávání kávy, mluvení a poslouchu hudby.
- Některým pacientům vyššího věku bylo také účtováno za sledování televize nebo hraní binga.

Massachusettský advokát Paul McDevitt prohlásil o psychiatrických a psychologických podvo-

dech v oblasti duševního zdraví: „Tito lidé nemají vůbec žádnou etiku. Jsou morálně zkorumpovaní. Jsou jako vykradači hrobů ve staré Anglii, kteří dodávali mrtvoly lékařským fakultám.“²⁰

CCHR pokračuje ve vyšetřování zločinnosti v oblasti duševního zdraví a pomáhá pacientům při nahlašování zločinného zneužívání na policii a dalším orgánům. Podporuje státní zástupce výzkumem a poskytováním důkazů. CCHR vytvořila

internetové stránky www.psychcrime.org, které uvádějí více než 1 000 usvědčených psychiatrů a psychologů za dobu od r. 1998 do r. 2004. 43 % bylo odsouzeno za podvod, krádež a zpronevěru, 32 % za sexuální zločiny,

7 % za napadení pacienta a ublížení na zdraví a za násilný zločin, 6 % za provinění v souvislosti s léky a drogami a dalších 6 % za zabití a vraždu.

Ochrana pacientů

Při ochraně pacientů před sexuálním zneužíváním a podvody bylo dosaženo následujících opatření:

■ Ohledně rostoucího počtu sexuálních trestných činů páchaných psychiatry a psychology bylo uzákoněno více než 25 předpisů v Austrálii (Viktorii), Německu, Izraeli, Švédsku, USA a dalších zemích.

■ Švédský zákon schválený v roce 1994 udává sazbu až šesti let vězení pro terapeuta usvědčeného ze sexuálního zneužívání pacienta.

„Tito lidé nemají vůbec žádnou etiku. Jsou morálně zkorumpovaní. Jsou jako vykradači hrobů ve staré Anglii, kteří dodávali mrtvoly lékařským fakultám.“

– Paul McDevitt, massachusettský advokát

VLÁDNÍ RAZIE V PSYCHIATRICKÝCH LÉČEBNÁCH

26. srpna 1993 provedlo pět státních orgánů včetně FBI razii v kancelářích a nemocničních zařízeních velkého amerického řetězce nemocnic firmy Národní zdravotní podniky (NME). NME v roce 1994 zaplatila rekordní pokutu ve výši 740 milionů dolarů za psychiatrické zneužívání a podvody.

„Je nečestné předstírat, že vnucovaná péče o duševně nemocného mu vždy pomůže a že zdržení se takového vnucování se rovná ‚upírání léčby‘... Celá historie nás učí mít se na pozoru před dobrodinci, kteří ty, jimž poskytují dobro, zbavují svobody.“

– Thomas Szasz, emeritní profesor psychiatrie

■ Šetření CCHR ohledně predátorských praktik psychiatrie hnaných ziskuchtivostí nakonec vedla ke 14 státním vyšetřováním soukromého řetězce psychiatrických léčeben kvůli podvodům a zneužívání pacientů. Psychiatrické ústavy si najaly „lovce odměn“, kteří unášeli pacienty do léčeben, kde byli proti své vůli zadržováni, dokud se nevyčerpala jejich zdravotní pojistka. Řetězec léčeben zaplatil na pokutách 740 milionů dolarů.²¹ Následně byly schváleny zákony zakazující používání „lovců odměn“ v systému duševního zdraví.

Tento skandál vyvolal ve Spojených státech dominový efekt, při němž řada dalších soukromých ziskuchtivých psychiatrických léčeben zaplatila miliony na pokutách, kompenzacích a odškodněních. V září 1998 zakázala pojišťovna Medicare 80 centrům veřejného duševního zdraví v devíti státech poskytovat služby seniorům a invalidům z důvodu zjištěných rozsáhlých podvodů.²²

■ V roce 2000 vyšetřovalo Ministerstvo spravedlnosti Spojených států soukromý řetězec psychiatrických léčeben firmy Charter Behavioral Systems, Inc. kvůli podvodům a zneužívání. Společnost ve stejném roce souhlasila, že státu zaplatí 7 milionů dolarů, pokud budou stažena obvinění z nadměrného čerpání peněz ze státního zdravotního pojištění a dalších federálních programů.²³

■ Vládní úřady nadále věnovaly psychiatrii zvýšenou pozornost a v roce 2004 vydala služba pro vyšetřování trestních záležitostí amerického Ministerstva obrany (U.S. Defense Criminal Investigative Service – DCIS) zprávu odhalující, že „DCIS zjistila nárůst podvodů při poskytování služeb v oblasti

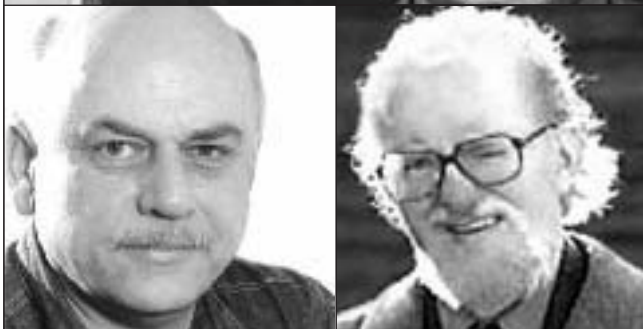
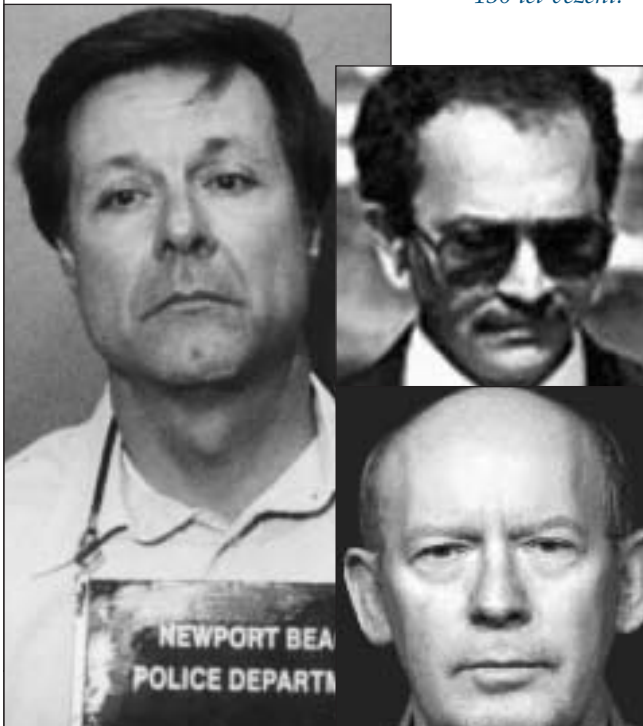
duševního zdraví včetně služeb dodávaných nemocnicemi, klinikami a soukromými ordinacemi.“²⁴

K podvodům nedochází jen ve Spojených státech.

■ V Japonsku vedlo v roce 1998 zjištění, že soukromé psychiatrické léčebny páchají rozsáhlé podvody a navyšují počty lékařů a sester, aby získaly více státních peněz, k odsouzení a uvěznění několika psychiatrů.

■ Ve Švýcarsku provedla policie 1. prosince 1998 razie ve třech psychiatrických léčebnách v kantonu Ticino, zatkla dr. Renza Realiniho, věhlasného psychiatra, a obvinila ho z podvodu a falšování dokumentů.²⁵ Záznamy ukázaly, že Realini si účtoval „30 hodin“ práce za den.

Sexuální zločiny jsou v průmyslu duševního zdraví na celém světě hojné. Níže zobrazení psychiatři byli usvědčeni ze zneužívání dětí. Svě pacienty zneužívali dlouhou dobu a součet jejich rozsudků dosáhl více než 130 let vězení.

Nejrůznější státní orgány vyjádřily své uznání efektivní činnosti CCHR při ochraně lidských práv v oblasti duševního zdraví, která trvá již více než tři desetiletí.

„CCHR je původcem mnoha velkých reforem...“

Erica-Irene Daesová
zvláštní zpravodajka,
zpráva pro Komisi pro lidská práva OSN

„Hlavním úkolem CCHR je dosáhnout reformy v oblasti péče o duševní zdraví a zachování práv jednotlivců vyplývajících ze Všeobecné deklarace lidských práv. CCHR je původcem mnoha velkých reforem. Nejméně 30 návrhů zákonů [nyní již více než 115] na celém světě, které by jinak ještě více potlačily práva pacientů nebo by daly psychiatrii pravomoc k uvěznění menšin a jednotlivců proti jejich vůli, bylo díky činnosti CCHR zamítnuto.“

Robert Butcher
advokát, Západní Austrálie

„S CCHR spolupracuji již 24 let a znám ji jako organizaci oddanou práci na dosahování lepších zákonných práv lidí s duševní nemocí. CCHR vládě podává návrhy na reformu zákona o duševním zdraví, zvyšuje informovanost veřejnosti o problémech oblasti duševního zdraví a podporuje a aktivuje ostatní v jejich efektivních snahách o zavedení lepšího, spravedlivějšího a lépe fungujícího systému.“

Jonathan Lubell
newyorský advokát a bývalý prezident newyorské pobočky Národního společenství právníků (National Lawyers Guild)

„Seznámil jsem se s prací CCHR na poli lidských práv vztahující se ke špatnému chování psychiatrie... Zjistil jsem, že CCHR je ve své snaze o odhalování pachatelů špatných činů a zajištění konce jejich činnosti neúnavná. Úsilí CCHR při obraně obětí tohoto zneužívání na mě udělalo velký dojem. Nakonec, je zcela nepochybné, že CCHR motivují principy založené na péči o lidská práva.“

Spoluzakladatel CCHR profesor Thomas Szasz a Tom Cruise – jedni z nejdůraznějších světových kritiků psychiatrie, na slavnosti u příležitosti udělování výročních ocenění CCHR za práci v oblasti lidských práv.

KAPITOLA ŠEST

Dosahování duševního zdraví

Právo na důkladné fyzické a klinické vyšetření kompetentním registrovaným všeobecným lékařem dle vlastního výběru pro potvrzení toho, že duševní stav pacienta není způsoben nějakou nerozpoznanou a neléčenou fyzickou nemocí, zraněním nebo poruchou, a právo na vyhledání dalšího lékařského posouzení dle vlastního výběru,“ uvádí článek 3 Deklarace lidských práv CCHR pro oblast duševního zdraví.

CCHR je dlouhodobým zastáncem nepsychiatrického lékařského posouzení lidí s údajnými duševními problémy. Ne-diagnostikované a neléčené tělesné stavy se mohou projevat jako „psychiatrické“ symptomy. CCHR v roce 1982 vedla v Kalifornii kampaň za senátní návrh zákona č. 929, který zavedl zkušební projekt na poskytování lékařského posouzení lidem ve státních

psychiatrických léčebnách.²⁶ CCHR měla zastoupení v poradním výboru ustanoveném pro dohled nad tímto projektem. Nálezy oficiálně publikované v roce 1989 ukázaly, že 39 % z více než 500 sledovaných pacientů mělo závažné fyzické onemocnění, které nebylo profesionály z oblasti duševního zdraví diagnostikováno.

Charles B. Inlander, prezident Veřejné lékařské společnosti (The People's Medical Society), uvedl v publikaci *Medicína před soudem (Medicine on Trial)*, že „lidé trpící skutečnými či domnělými psychiatrickými či behaviorálními poruchami jsou v neuvěřitelně

vysoké míře špatně diagnostikováni a poškozováni... Řada z nich netrpí žádnými psychiatrickými problémy, ale vykazuje tělesné příznaky, které mohou napodobovat duševní stavy, a tak dochází k chybným diagnózám, jsou jim předepisovány léky, jsou umisťováni do léčeben a jsou dovedeni do stavu, ze kterého se už možná nikdy nevrátí...“²⁷

Díky široké diseminaci knih, informačních bulletinů, brožur a letáků od CCHR a jejím internetovým stránkám se začíná stále více pacientů, rodin, lékařů,

zákonodárců a bezpočet dalších lidí vzdělávat v pravdě o psychiatrii a o tom, že je možné a nezbytné podniknout účinnou akci.

Publikace CCHR upozorňují na ničivý dopad psychiatrie na vzdělávání, ženy a děti, rasové otázky, spravedlnost, morálku, staré lidi, náboženství, umění a společnost jako celek.

Johanna Reeve-Alexanderová, lékařská specialista na výživu ze zdravotního střediska Tara, Západní Austrálie, uvádí: „V CCHR jsem viděla obětavou, humanitární organizaci věci oddaných profesionálů, kteří pomáhají vynést na světlo otrěsnou pravdu, která se skrývá v pozadí některých psychiatrických praktik... Bez toho, aby CCHR otevřela brány a osvětlila tyto praktiky pomocí své literatury, veřejných informačních kampaní, intervencí na úrovni vlády a pokračujícím výzkumem, by si veřejnost nebyla dostatečně vědoma zneužívání v této oblasti medicíny.“

„Hlavním úkolem CCHR je dosáhnout reformy v oblasti péče o duševní zdraví a zachování práv jednotlivců vyplývajících ze Všeobecné deklarace lidských práv. CCHR je původcem mnoha velkých reforem.“

– Erica-Irene Daesová, zvláštní zpravodajka ve své zprávě pro Komisi pro lidská práva Spojených národů, 1986

OCHRANA SVOBODY

Deklarace lidských práv pro oblast duševního zdraví

Norimberský kodex a Všeobecná deklarace lidských práv byly sepsány v roce 1947, resp. 1948 s cílem zabránit opakování hrůzných porušování lidských práv, jako byly lékařské experimenty a genocida páchané nacistickými psychiatry v době II. světové války.

Následující ustanovení Všeobecné deklarace lidských práv podtrhují *všeobecné* záměry jejích autorů:

Článek 3: „Každý má právo na život, svobodu a osobní bezpečnost.“

Článek 5: „Nikdo nesmí být mučen nebo podrobován krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu.“

Článek 7: „Všichni jsou si před zákonem rovni a mají právo na stejnou zákonnou ochranu bez jakéhokoli rozdílu.“

Norimberský kodex se zabývá zákony a etickými otázkami souvisejícími s pokusy na člověku. Tento kodex v bodě jedna potvrzuje základní právo pacientů na ochranu před nedobrovolnými lékařskými pokusy.

S postupem času se objevila řada psychiatrických snah o oslabení ochrany garantované těmito dvěma dokumenty. Pro mnoho psychiatrů je dnes porušování základních principů Všeobecné deklarace lidských práv a Norimberského kodexu věcí denní praxe.

Skrze stigmatizující označení, nevědecké diagnózy, zákony umožňující snadné omezení či zbavení osobní svobody a brutální odosobňující „léčbu“ každý den v rámci psychiatrického systému plného vnucování trpí tisíce lidí. Jde o systém, který je exemplárním příkladem pošlapávání lidských práv. Moderní psychiatrie nadále postrádá jakoukoli vědeckou věrohodnost, což ví a přiznává, avšak kvůli zisku pokračuje v představení.

Více o CCHR

CCHR vyšetřuje, dokumentuje a odhaluje psychiatrická zneužívání. Každý rok ji kontaktují tisíce

lidí, kteří chtějí nahlásit poškození psychiatrií nebo psychiatrický zločin, mimo jiné nezákonné uvěznění, podvod, sexuální zneužívání, napadení a ublížení na zdraví a také nehumánní léčbu a podmínky v psychiatrických ústavech. Vyšetřování CCHR vedla ke stáhnutí stovek psychiatrů, psychologů a pracovníků z oblasti duševního zdraví. To přimělo v řadě zemí zákonodárce a zdravotní pojišťovny k vypracování předpisů a nařízení na ochranu před psychiatrickým poškozováním.

CCHR také o psychiatrickém zneužívání vypovídá před státními vyšetřovacími komisemi na celém světě a vypracovává statistiky, zprávy a připravuje důkazy pro vládní orgány a orgány činné v trestním řízení a prostřednictvím médií poskytuje informace veřejnosti. Spolupracuje též

„Nikdo nesmí být mučen
nebo podrobován krutému,
nelidskému nebo ponižujícímu
zacházení nebo trestu.“

– článek 5, Všeobecná deklarace lidských práv

s podobně zaměřenými organizacemi a také s vyšetřovacími, zákonodárnými a justičními orgány, zdravotnickými úřady a lékařskými komorami a radami s cílem dosáhnout zajištění lidských práv v oblasti duševního léčení.

CCHR doporučuje, aby se lidé, kteří pocítují negativní reakce na psychiatrickou léčbu, nechali vyšetřit kompetentním a zodpovědným lékařským odborníkem – nepsychiatrem.

V Občanské komisi za lidská práva působí lékaři a další zdravotní specialisté, odborníci na právo a obhájci lidských a občanských práv, kteří komisi poskytují rady ohledně bezpočtu otázek vyvstávajících v souvislosti s humanitárními programy CCHR.

Deklarace lidských práv pro oblast duševního zdraví

V roce 1969 CCHR sepsala svou Deklaraci lidských práv pro oblast duševního zdraví. Jejím cílem je definovat, bránit a popularizovat lidská práva duševně narušených lidí.

Následuje jejich zkrácený výčet:

■ Na žádném člověku nesmí být použita psychiatrická nebo psychologická léčba proti jeho vůli.

■ Žádnému člověku, ženě, muži nebo dítěti nesmí být odepřena jeho osobní svoboda z důvodu takzvané duševní nemoci bez řádného řízení před nezávislým a nestranným soudem a s odpovídajícím právním zastoupením.

■ Žádný člověk nesmí být přijat nebo držen v psychiatrickém ústavu, léčebně nebo zařízení z důvodu svých náboženských, politických nebo kulturních přesvědčení a praktik.

■ Každý pacient má právo na důstojné zacházení jako s lidskou bytostí, na důkladné fyzické a klinické vyšetření kompetentním registrovaným všeobecným lékařem dle vlastního výběru, právo přijmout nebo odmítnout léčbu, ale zejména právo odmítnout sterilizaci, elektrošokovou terapii, inzulinové šoky, lobotomii (nebo jakoukoli jinou psychochirurgickou

mozkovou operaci), averzní terapii, narkoterapii, terapii hlubokým spánkem a psychofarmaka.

■ Každý pacient má právo mít k dispozici své lékařské záznamy a nahlížet do nich a domáhat se svých práv podle zákona ve věci každé lživé informace v nich obsažené, která může být škodlivá pro jeho reputaci.

■ Každý pacient má právo žalovat psychiatry, jejich asociace a fakulty, instituce nebo personál pro nezákonné věznění, lživé lékařské zprávy nebo škodlivou léčbu.

■ Každý pacient má právo na bezpečné prostředí, aniž by v něm byly umístěny osoby z trestních důvodů.

■ Každý pacient má právo na vzdělávání nebo školení, aby mu bylo po propuštění umožněno si lépe vydělávat na živobytí, a právo na výběr typu obdrženeho vzdělávání nebo školení.

■ Právo přijímat návštěvy a duchovního svého vlastního vyznání.

„Chci poděkovat CCHR...“

dr. Lois Achimovich
psychiatr

„Skrze vzdělávání, obhajobu a společenskou angažovanost učinila CCHR skutečný příspěvek směrem k dobrovolnému a humánnímu chování vůči lidem, kteří byli psychiatricky narušení.

Při všech svých jednáních s CCHR, která začala v polovině 80. let, jsem měl možnost zjistit, že její pracovníci jsou ve vztahu k informacím, které poskytují ohledně zákonných práv [pacientů], profesionální a soustředění.“

Rosa Anna Costaová
radní italského regionu Piemont – zdravotní výbor

„Musíme dále promlouvat za ty, kteří nemohou... Musíme převzít zodpovědnost jako instituce, vést kampaň a já naprosto oceňuji CCHR za to, co v této oblasti dělá... Věřím, že [práce CCHR] by se měla rozšířit, aby se více lidí mohlo dozvědět, jaký druh zneužívání praktikují ‚ne natolik etičtí‘ lékaři... Chci poděkovat CCHR za to, co dělá.“

LeAnna Washingtonová

ctihodná LeAnna Washingtonová
představitelka státu Pensylvánie

„Vzhledem k tomu, že [CCHR] pracuje na zachování práv jednotlivců tak, jak je definuje Všeobecná deklarace lidských práv, a na ochraně jednotlivců před ‚krutým, nehumánním nebo ponižujícím zacházením‘ ...Sněmovna reprezentantů státu Pensylvánie blahopřeje [CCHR International]... Její ušlechtilá humanitární úsilí budeme mít dlouho v naší paměti a budeme je hluboce oceňovat.“

CCHR V AKCI za dosažení svého poslání

1

2

3

CELEBRITY BOJÍ ZA PRÁVA DĚTÍ

Řada celebrit podporuje kampaně CCHR na ochranu dětí před psychiatrickým zneužíváním:

1) Zpěvačka a skladatelka Lisa Marie Presleyová vypovídá o dopování dětí psychiatrickými léky před americkým vládním Výborem pro reformu.

2) Mnohonásobný držitel ceny Grammy, zpěvák David Pomeranz, vystupuje na charitativním koncertu.

3) Herečky Kirstie Alleyová a Kelly Prestonová stojí v čele demonstrace CCHR za práva dětí.

Výstavy

V hlavním mezinárodním sídle CCHR v Los Angeles je umístěna trvalá výstava, která přináší informace k různým aspektům psychiatrie.

4) Dvanáct putovních výstav CCHR procestovalo řadu

4

míst na celém světě včetně památníku koncentračního tábora v německém Dachau.

Zmocněnci CCHR

Mezi zmocněnce CCHR patří doktoři, právníci, obhájci lidských práv a slavné osobnosti, které vystupují při různých humanitárních činnostech CCHR: 5) Právník Kendrick Moxon řídí veřejná slyšení ohledně psychiatrického zneužití. 6) Prezident italské pobočky CCHR dr. Robert Cestari mluví s médii po inspekci v psychiatrickém ústavu. 7) Dr. Giorgio Antonucci z Itálie spolupracuje se CCHR s cílem ukázat, že nenásilná a lékařská – nikoli psychiatrická – léčba může pomoci duševně narušeným. 8) Zpěvák, skladatel a herec Isaac Hayes a 9) ekolog Lawrence Anthony vypovídají o krutostech psychiatrie.

POSLÁNÍ CCHR

OBČANSKÁ KOMISE ZA LIDSKÁ PRÁVA

Občanská komise za lidská práva vyšetřuje a odhaluje psychiatrická porušování lidských práv. Bok po boku spolupracuje s podobně smýšlejícími skupinami a jednotlivci, kteří sdílí společný cíl: očištění oblasti duševního zdraví. A bude v tom pokračovat, dokud nebudou zastaveny všechny zneužívající a donucovací praktiky psychiatrie a všem lidem nebudou navrácena jejich lidská práva a důstojnost.

CCHR OCEŇUJE zásluhy v oblasti lidských práv

CCHR má obrovské štěstí, že ve svém úsilí za očistění oblasti duševního zdraví spolupracuje s podobně smýšlejícími lidmi. CCHR International každý rok takovým lidem uděluje ocenění za zásluhy v oblasti lidských práv. Byli mezi nimi již senátoři, zákonodárci, pedagogové, lékaři, novináři, právníci a spisovatelé:

Beverly Eakmanová
spoluzakladatelka Národního vzdělávacího konsorcia Spojených států a spisovatelka:

„Podle mých zkušeností je CCHR jedinou organizací, která jde velmi důrazně proti psychiatrickým podvodům a zneužívání. Byla první, kdo se vážně postavil do čela hnutí proti těmto věcem. Neochvějně trvá na ústavním právu člověka na svobodu svědomí. Neúnavně pracuje na ochraně práva všech rodičů řídit výchovu a vzdělávání svých dětí. Vzdávám CCHR poctu za její neuvěřitelnou výdrž...“

Elvira Mantheyová
jediný člověk, který přežil nacistický psychiatrický ústav Brandenburg-Havel:

„Na celé své cestě za dosažením spravedlnosti a obnovením lidské důstojnosti odepřené mně a mé sestře Lise [zabitě v plynové komoře] jsem potkala řadu čestných lidí ochotných pomáhat. Členové CCHR mezi ně patří... Oceňuji vaši podporu, dává mi sílu a odvahu pokračovat až do doby, kdy němečtí psychiatři konečně převezmou plnou zodpovědnost za zločiny svých předchůdců.“

Janice Hillová
zakladatelka sítě „Overload Network“ ve Skotsku, organizace, která vzdělává rodiče o stigmatizaci dětí psychiatrickými diagnózami a dopování psychofarmakami:

„Citizens Commission on Human Rights (CCHR)

je duševně zdravý recept na to, co trápí naše děti, školy a společnost. Je to druh organizace, která říká věci tak, jak jsou. Doufám, že každý rodič a učitel bude mít nadále přístup k vynikajícím a aktuálním faktickým informacím CCHR. Také doufám, že si každý rodič a učitel vezme znamenité rady od CCHR k srdci. Nedovolte škodlivým psychiatrickým diagnózám, léčebným postupům a psychiatrickým lékům zničit život a budoucnost dalších dětí.“

dr. Mary Ann Blocková
autorka knihy *Už žádný ADHD (No More ADHD)*:

„Jsem tak hrdá a považuji za výsadu, že mohu být ve spojení s touto pozoruhodnou organizací. Úroveň angažovanosti a upřímnosti, která z každého vyzařuje, je skutečně mimořádná.“

Považuji za štěstí, že jsem vás našla, ovšem v mé mysli nejsou žádné pochyby

o tom, že to tak mělo být. Zjistila jsem, že ve svém boji [za práva dětí] nejsem sama... Díky úsilí CCHR a všech lidí spojených s touto organizací bylo vykonáno mnoho dobrého. Smutné je, že je před námi ještě o mnoho více práce.“

PhDr. John Breeding
autor knihy *Z nejdívočejších hříbat jsou nejlepší koně (The Wildest Colts Make the Best Horses)*:

„Jsem poctěn, že mohu být součástí pokračujícího úsilí Občanské komise za lidská práva o ochranu nás všech před lživými domněnkami a ničivými praktikami psychiatrie. Velkou část své práce jsem vykonal ve spojení se CCHR a hluboce oceňuji její pracovníky. Je zde nezměrná a nevýslovná škoda, kterou nám dnešní psychiatrie působí. Dobrou zprávou je, že víc a víc lidí si to začíná uvědomovat a více nás v této věci podniká kroky.“

Beverly Eakmanová

Mary Ann Blocková

Elvira Mantheyová

DOPORUČENÍ

Doporučení

- 1 Angažovaní občané a organizace by se měly neúnavně zasazovat o zákonná ochranná opatření, která přinutí psychiatrii ctít práva všech jednotlivců na lidské a ohleduplné zacházení a uznávat důstojnost každému člověku vlastní. Patří mezi ně ochrana před ekonomickým, sexuálním a dalšími formami vykořisťování.
- 2 Měla by se zavést systematická kontrola dodržování práv jedince, specificky u psychiatrických pacientů dle úmluv a paktů ratifikovaných Českou republikou, jakými jsou například Všeobecná deklarace lidských práv, Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a další relevantní nástroje, jako například Soubor principů pro ochranu všech osob v případě zadržení a uvěznění.
- 3 Žádný člověk by neměl být nikdy nucen podstoupit elektrošokovou léčbu, psychochirurgii, vnucenou psychiatrickou léčbu nebo vnucované užívání psychotropních léků. Rodiče nesmí být nuceni nebo manipulováni k tomu, aby dovolili psychiatrům, lékařům nebo pracovníkům škol podávat jejich dětem psychofarmaka. Vláda by měla postavit taková zneužívání mimo zákon.
- 4 Zodpovědné úředníky dozorových úřadů nebo jejich poradce je nutné učinit trestně odpovědnými za škodu způsobenou psychiatrickými léky a další psychiatrickou „léčbou“, pokud bude zjištěno, že věděli nebo měli vědět o takové škodě ať už díky výsledkům klinických zkoušek, hlášeným negativním reakcím nebo z široce dostupných veřejných informací.
- 5 Každému člověku, který byl takto zneužitý, by se mělo pomoci podat trestní oznámení na policii a stížnost k příslušným lékařským komorám a dosáhnout vyšetřování jeho věci a stíhání. Také by mu mělo být pomoheno dosáhnout kompetentní právní rady ohledně podání občanskoprávní žaloby na psychiatra, který se proti němu provinil, a jeho nemocnici a nebo komory.
- 6 Organizace spojených národů, nevládní organizace, organizace zabývající se ochranou lidských práv a angažovaní jednotlivci musí spolupracovat na vytvoření nové Mezinárodní úmluvy o lidských právech, kterou členské státy podepíší a ratifikují a která bude sloužit k zajištění ochrany práv všech lidí před ovládním mysli a psychiatrickým zneužíváním.

Další informace u:

CCHR International
(Mezinárodní občanská komise za lidská práva)
6616 Sunset Blvd.

Los Angeles, California 90028, USA

Telefon: (323) 467-4242 • (800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720

www.cchr.org • e-mail: humanrights@cchr.org

Nebo kontaktujte nejbližší pobočku CCHR.

CCHR INTERNATIONAL

Zmocněnci a poradní výbor

Zmocněnci jednájí s oficiálním pověřením CCHR a pomáhají CCHR při dosahování reformy v oblasti duševního zdraví a zajišťování práv duševně nemocných.

Mezinárodní prezident

Jan Eastgate
Citizens Commission on
Human Rights International
Los Angeles

Prezident CCHR USA

Bruce Wiseman
Citizens Commission on
Human Rights United States

Člen výboru Citizens Commission on Human Rights

Isadore M. Chait

Zakládající zmocněnec

Dr. Thomas Szasz
Professor of Psychiatry Emeritus
State University of New
York Health Science Center

Umělci

Jason Beghe
David Campbell
Raven Kane Campbell
Nancy Cartwright
Kate Ceberano
Chick Corea
Bodhi Elfman
Jenna Elfman
Isaac Hayes
Steven David Horwich
Mark Isham
Donna Isham
Jason Lee
Geoff Levin
Gordon Lewis
Juliette Lewis
Marisol Nichols
John Novello

David Pomeranz
Harriet Schock
Michelle Stafford
Cass Warner
Miles Watkins
Kelly Yaegermann

Politika a právo

Tim Bowles, Esq.
Lars Engstrand
Lev Levinson
Jonathan W. Lubell, LL.B.
Lord Duncan McNair
Kendrick Moxon, Esq.

Věda, medicína a zdravotnictví

Giorgio Antonucci, M.D.
Mark Barber, D.D.S.
Shelley Beckmann, Ph.D.
Mary Ann Block, D.O.
Roberto Cestari, M.D.
(také President CCHR Italy)
Lloyd McPhee
Conrad Maulfair, D.O.
Coleen Maulfair
Clinton Ray Miller
Mary Jo Pagel, M.D.
Lawrence Retief, M.D.
Megan Shields, M.D.
William Tutman, Ph.D.
Michael Wisner
Julian Whitaker, M.D.
Sergej Zapuskalov, M.D.

Pedagogika

Gleb Dubov, Ph.D.
Bev Eakman
Nickolai Pavlovsky
Prof. Anatoli Prokopenko

Náboženství

Rev. Doctor Jim Nicholls

Podnikatelé

Lawrence Anthony
Roberto Santos

Kanceláře CCHR

CCHR Česká republika

Občanská komise za lidská práva
Václavské náměstí 17
110 00 Praha 1, Česká republika
Tel./Fax: 420-224-009-156
E-mail: lidskaprava@cchr.cz

CCHR Australia

Citizens Commission on Human Rights Australia
P.O. Box 562
Broadway, New South Wales
2007 Australia
Phone: 612-9211-4787
Fax: 612-9211-5543
E-mail: cchr@iprimus.com.au

CCHR Austria

Citizens Commission on Human Rights Austria
(Bürgerkommission für Menschenrechte Österreich)
Postfach 130
A-1072 Wien, Austria
Phone: 43-1-877-02-23
E-mail: info@cchr.at

CCHR Belgium

Citizens Commission on Human Rights
Postbus 55
2800 Mechelen 2,
Belgium
Phone: 324-777-12494

CCHR Canada

Citizens Commission on Human Rights Toronto
27 Carlton St., Suite 304
Toronto, Ontario
M5B 1L2 Canada
Phone: 1-416-971-8555
E-mail: officemanager@on.aibn.com

CCHR Denmark

Citizens Commission on Human Rights Denmark
(Medborgernes Menneskerettighedskommission—MMK)
Faksingevej 9A
2700 Brønshøj, Denmark
Phone: 45 39 62 9039
E-mail: m.m.k.@inet.uni2.dk

CCHR Finland

Citizens Commission on Human Rights Finland
Post Box 145
00511 Helsinki, Finland

CCHR France

Citizens Commission on Human Rights France
(Commission des Citoyens pour les Droits de l'Homme—CCDH)
BP 76
75561 Paris Cedex 12, France
Phone: 33 1 40 01 0970
Fax: 33 1 40 01 0520
E-mail: ccch@wanadoo.fr

CCHR Germany

Citizens Commission on Human Rights Germany—National Office
(Kommission für Verstöße der Psychiatrie gegen Menschenrechte e.V.—KVPM)
Amalienstraße 49a
80799 München, Germany
Phone: 49 89 273 0354
Fax: 49 89 28 98 6704
E-mail: kvpm@gmx.de

CCHR Greece

Citizens Commission on Human Rights
65, Panepistimiou Str.
105 64 Athens, Greece

CCHR Holland

Citizens Commission on Human Rights Holland
Postbus 36000
1020 MA, Amsterdam
Holland
Phone/Fax: 3120-4942510
E-mail: info@ncrm.nl

CCHR Hungary

Citizens Commission on Human Rights Hungary
Pf. 182
1461 Budapest, Hungary
Phone: 36 1 342 6355
Fax: 36 1 344 4724
E-mail: cchrhun@ahol.org

CCHR Israel

Citizens Commission on Human Rights Israel
P.O. Box 37020
61369 Tel Aviv, Israel
Phone: 972 3 5660699
Fax: 972 3 5663750
E-mail: cchr_isr@netvision.net.il

CCHR Italy

Citizens Commission on Human Rights Italy
(Comitato dei Cittadini per i Diritti Umani—CCDU)
Viale Monza 1
20125 Milano, Italy
E-mail: ccdu_italia@hotmail.com

CCHR Japan

Citizens Commission on Human Rights Japan
2-11-7-7F Kitaotsuka
Toshima-ku Tokyo
170-0004, Japan
Phone/Fax: 81 3 3576 1741

CCHR Lausanne, Switzerland

Citizens Commission on Human Rights Lausanne
(Commission des Citoyens pour les droits de l'Homme—CCDH)
Case postale 5773
1002 Lausanne, Switzerland
Phone: 41 21 646 6226
E-mail: cchrlau@dplanet.ch

CCHR Mexico

Citizens Commission on Human Rights Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Tuxpan 68, Colonia Roma
CP 06700, México DF
E-mail: protegelasaludmental@yahoo.com

CCHR Monterrey, Mexico

Citizens Commission on Human Rights Monterrey, Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Avda. Madero 1955 Poniente
Esq. Venustiano Carranza
Edif. Santos, Oficina 735
Monterrey, NL México
Phone: 51 81 83480329
Fax: 51 81 86758689
E-mail: ccch@axtel.net

CCHR Nepal

P.O. Box 1679
Baneshwor Kathmandu, Nepal
E-mail: nepalcchr@yahoo.com

CCHR New Zealand

Citizens Commission on Human Rights New Zealand
P.O. Box 5257
Wellesley Street
Auckland 1, New Zealand
Phone/Fax: 649 580 0060
E-mail: cchr@extra.co.nz

CCHR Norway

Citizens Commission on Human Rights Norway
(Medborgernes menneskerettighets-kommisjon, MMK)
Postboks 8902 Youngstorget
0028 Oslo, Norway
E-mail: mmknorge@online.no

CCHR Russia

Citizens Commission on Human Rights Russia
P.O. Box 35
117588 Moscow, Russia
Phone: 7095 518 1100

CCHR South Africa

Citizens Commission on Human Rights South Africa
P.O. Box 710
Johannesburg 2000
Republic of South Africa
Phone: 27 11 622 2908

CCHR Spain

Citizens Commission on Human Rights Spain
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos)
Apdo. de Correos 18054
28080 Madrid, Spain

CCHR Sweden

Citizens Commission on Human Rights Sweden
(Kommittén för Mänskliga Rättigheter—KMR)
Box 2
124 21 Stockholm, Sweden
Phone/Fax: 46 8 83 8518
E-mail: info.kmr@telia.com

CCHR Taiwan

Citizens Commission on Human Rights
Taichung P.O. Box 36-127
Taiwan, R.O.C.
E-mail: roysu01@hotmail.com

CCHR Ticino, Switzerland

Citizens Commission on Human Rights Ticino
(Comitato dei cittadini per i diritti dell'uomo)
Casella postale 613
6512 Giubiasco, Switzerland
E-mail: ccdu@ticino.com

CCHR United Kingdom

Citizens Commission on Human Rights United Kingdom
P.O. Box 188
East Grinstead, West Sussex
RH19 4RB, United Kingdom
Phone: 44 1342 31 3926
Fax: 44 1342 32 5559
E-mail: humanrights@cchr.org

CCHR Zurich, Switzerland

Citizens Commission on Human Rights Switzerland
Sektion Zürich
Postfach 1207
8026 Zürich, Switzerland
Phone: 41 1 242 7790
E-mail: info@cchr.ch

ODKAZY

Odkazy

1. Robert Whitaker, *Mad in America: Bad Science, Bad Medicine, and the Enduring Mistreatment of the Mentally Ill* (Perseus Publishing, Massachusetts, 2002), pp. 144, 205.
2. Gary Brooten, "Court Case Ends Abruptly as Patient is Discharged by Haverford State Hospital," *The Evening Bulletin*, 3 Sept. 1969.
3. "Medicine: A Special Report," *Wall Street Journal*, 17 July 1980.
4. "For the Record: 11 Months, 23 Dead," *Hartford Courant*, 11 Oct. 1998.
5. "Medicare and Medicaid Programs; Hospital Conditions of Participation: Patients' Rights; Interim Final Rule," *Federal Register*, Department of Health and Human Services, 2 July 1999.
6. Sundhedsvaesenets Patientklagenævnet (Patient Complaint Board, Denmark), Decision re: Paul Bjergager Nielsen, 23 Dec. 1997.
7. Regulation No. 39, "The standards regarding staffs, equipments and management of the welfare of the elderly in appointed nursing institutions" (translation), Health & Welfare Ministry, 31 Mar. 1999.
8. Sydney Walker III, *The Hyperactivity Hoax* (St. Martin's Paperbacks, New York, 1998), p. 5.
9. "Her Sons Were in a Home for 30 Months. The Happiness of These Children to Kiss Their Mother Again," *BILD Rhein-Ruhr* (Germany), 11 Oct. 2002.
10. "Resolution: Promoting the Use of Academic Solutions to Resolve Problems with Behavior, Attention, and Learning," Colorado State Board of Education, 11 Nov. 1999.
11. Parliamentary Assembly Council of Europe Preliminary Draft Report, Point 46, Mar. 2002.
12. "Aftermath—1945," A Teacher's Guide to the Holocaust, produced by the Florida Center for Instructional Technology, College of Education, University of South Florida, 2001.
13. "Human Suffering and Degradation Following Ethnic Cleansing," Council of Europe Parliamentary Assembly, Doc 8493 rev. 1 Sept. 1999.
14. Italy's Parliamentary resolution, "The XII Commission," 4 Aug. 1996.
15. CCHR Award from Garbagnate [city near Milan] Town Hall, May 1996.
16. "Informed Consent," American Medical Association, Sept. 1998.
17. "Teenagers 'Forced to Give ECT,'" *The New Zealand Herald*, 2 June 1997.
18. Jock Anderson, "Crown Faces \$70m Lake Alice 'Sex, Torture' Claim," *The National Business Review*, 18 Dec. 1998; "Electric Shocks and Drugs," *Waikato Times*, 9 Jan. 1999, p. 5; Jock Anderson, "Minister Buries His Head as Lake Alice Suit Tops \$70m," *The National Business Review*, 29 Jan. 1999, p. 4.
19. Norway Government Proclamation, "Compensation to Lobotomized Patients," 20 Aug. 1996.
20. Carol A. Marbin and Jeff Testerman, "The Patient Pipeline," *St. Petersburg Times*, City Edition, 14 Nov. 1993.
21. Joe Sharkey, *Bedlam: Greed, Profiteering, and Fraud in a Mental Health System Gone Crazy* (St. Martin's Press, New York, 1994), p. 274.
22. Alice Ann Love, "Medicare Finds Psychiatric Fraud," *Associated Press*, 29 Sept. 1998.
23. Michael J. Sniffen, "Charter to Settle Suit By Paying \$7 Million," *The Commercial Appeal*, Memphis, Tennessee, 19 Aug. 2000.
24. "MENTAL HEALTH," Significant Developments in DCIS Health Care Fraud Investigations, Internet address: <http://www.dodig.osd.mil/INV/DCIS/>, accessed: 25 June 2004.
25. "Bad Health, Thrust and Parry," *La Regione*, 9 Dec. 1998; "Inquiry Expanding Like Oil," *Giornale Del Popolo*, 15 Dec. 1998.
26. "NSH Studies Patient Diagnoses," Undated/unnamed newspaper, circa July 1982; Lorrin M. Koran, M.D., et al., "Medical Evaluation of Psychiatric Patients," *Archives of General Psychiatry*, Vol 46, Aug. 1989, p. 733
27. *Op. Cit.* Sydney Walker III, M.D., p. 14.

Občanská komise za lidská práva ZVYŠOVÁNÍ VEŘEJNÉ INFORMOVANOSTI

Vzdělávání a informování je nepostradatelnou součástí jakékoli iniciativy usilující o řešení společenského úpadku. CCHR bere tuto zodpovědnost velmi vážně.

Pomocí šíření internetových stránek CCHR, knih, informačních brožur a dalších publikací se stále více pacientů, rodin, odborníků, zákonodárců a řada dalších lidí dozvídá

REÁLNÁ KRIZE v oblasti duševního zdraví současnosti
Zpráva a doporučení týkající se absence vědy a výsledků v průmyslu duševního zdraví

OBROVSKÝ PODVOD – Psychiatrický korupční průmysl
Zpráva a doporučení týkající se zločinného monopolu nad duševním zdravím

PSYCHIATRICKÝ PODVOD – Podvracení medicíny
Zpráva a doporučení týkající se destruktivního dopadu psychiatrie na zdravotnictví

PSEUDOVEDA – Lživé psychiatrické diagnózy
Zpráva a doporučení týkající se nevědeckého podvodu páchaného psychiatrií

SCHIZOFRENIE – Psychiatrická „choroba“ přinášející zisk
Zpráva a doporučení týkající se psychiatrických lží a klamných diagnóz

BRUTÁLNÍ REALITA – Škodlivé psychiatrické „léčby“
Zpráva a doporučení týkající se ničivých praktik – elektrošoků a psychochirurgie

PSYCHIATRICKÉ ZNÁSILNĚNÍ – Útok na ženy a děti
Zpráva a doporučení týkající se častých sexuálních zločinů na pacientech v rámci systému duševního léčení

SMRTÍČÍ OMEZOVÁNÍ – Psychiatrické „terapeutické“ napadání
Zpráva a doporučení týkající se násilného a nebezpečného používání omezovacích prostředků v zařízeních pro duševní zdraví

PSYCHIATRIE – Vytváření světového návyku na drogy
Zpráva a doporučení týkající se dnešní psychiatrií vytvářené drogové krize

REHABILITAČNÍ PODVOD – Psychiatrický „švindl“ s drogami
Zpráva a doporučení týkající se metadonu a dalších ničivých psychiatrických programů „rehabilitace“ drogově závislých

pravdu o psychiatrii a také, že se s psychiatrií dá a mělo by se něco efektivního udělat.

Materiály CCHR – dostupné v 15 jazycích – ukazují škodlivé působení psychiatrie na rasismus, ženy, justice, rehabilitaci drogově závislých, morálku, seniory, náboženství a řadu dalších oblastí. Patří mezi ně následující publikace:

DOPOVÁNÍ DĚTÍ PSYCHIATRICKÝMI LÉKY – Psychiatrie ničí životy
Zpráva a doporučení týkající se podvodných psychiatrických diagnóz a vnučování psychiatrických léků dětem

POŠKOZOVÁNÍ DĚTÍ A MLÁDEŽE – Psychiatrie ničí mysl mladých lidí
Zpráva a doporučení týkající se škodlivých psychiatrických posudků, hodnocení a programů ve školách

RUINOVÁNÍ SPOLEČNOSTI – Vnučovaná psychiatrická „péče“
Zpráva a doporučení týkající se fiaska „veřejného duševního zdraví“ a dalších donucovacích psychiatrických programů

POŠKOZOVÁNÍ UMĚLCŮ – Psychiatrie ničí kreativitu
Zpráva a doporučení týkající se psychiatrického útoku na umění

ĎÁBELSKÝ ÚTOK – Psychiatrie versus náboženství
Zpráva a doporučení týkající se psychiatrického podvracení náboženského vyznání a náboženské praxe

OSLABOVÁNÍ SPRAVEDLNOSTI – Psychiatrické poškozování práva
Zpráva a doporučení týkající se psychiatrického podvracení soudů a nápravných systémů

ZNEUŽÍVÁNÍ STARÝCH LIDÍ – Kruté programy duševního zdraví
Zpráva a doporučení týkající se psychiatrického zneužívání seniorů

CHAOS A TEROR vyráběný psychiatrií
Zpráva a doporučení týkající se role psychiatrie v mezinárodním terorizmu

VYTVÁŘENÍ RASIZMU – Psychiatrická zrada
Zpráva a doporučení týkající se psychiatrického vyvolávání rasových konfliktů a genocidy

OBČANSKÁ KOMISE ZA LIDSKÁ PRÁVA
Mezinárodní organizace pro dohled nad oblastí duševního zdraví

VAROVÁNÍ: Nedoporučuje se přerušit užívání jakýchkoli psychiatrických léků bez doporučení a pomoci od kvalifikovaného nepsychiatrického lékaře.

Vydání této publikace bylo umožněno prostřednictvím grantu od Mezinárodní asociace scientologů.

Jako službu veřejnosti vydala
Citizens Commission on Human Rights

FOTOGRAFIE: 13: Peter Turnley/Corbis; 24: Bettman/Corbis.

*„Měli bychom si vážit CCHR,
protože je to skutečně organizace,
která poprvé v lidských dějinách
zorganizovala politicky, společensky a
mezinárodně významný hlas pro boj
s psychiatrií. To se nikdy předtím
v lidské historii nestalo.“*

*– dr. Thomas Szasz,
emeritní profesor psychiatrie,
spoluzakladatel Citizens Commission on Human Rights*